

De Økonomiske Råd
Formandskabet

**SKRIFTLIGE
INDLÆG FRA
DET ØKONOMISKE
RÅDS MEDLEMMER**

SKRIFTLIGE INDLÆG FRA DET ØKONOMISKE RÅDS MEDLEMMER

På de følgende sider er gengivet skriftlige indlæg fra medlemmer af Det Økonomiske Råd. Følgende medlemmer har ønsket at give skriftlige bidrag:

Finansministeriet
Økonomiministeriet
Danmarks Nationalbank
Dansk Arbejdsgiverforening
FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation
3F - Fagligt Fælles Forbund
Dansk Metal
Akademikerne
DI – Dansk Industri
SMVdanmark
Forbrugerrådet Tænk
CEPOS
Finans Danmark
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd
Særligt sagkyndig Torben M. Andersen
Særligt sagkyndig Mette Ejrnæs
Særligt sagkyndig Maria Knoth Humlum

FINANSMINISTERIET

Kapitel I og II: Aktuel økonomisk politik, konjunktur og offentlige finanser

Finanspolitikken

Finansministeriet deler formandskabets vurdering af, at der er udsigt til et aftagende kapacitetspres i økonomien. Det er Finansministeriets vurdering, at finanspolitikken overordnet set er afstemt med de aktuelle konjunkturudsigter.

Formandskabet vurderer på baggrund af deres prognose og skøn for den ét-årige finanseffekt på -0,2 pct. af BNP i 2023, at der burde have været en større finanspolitisk stramning i 2023. Formandskabets vurdering er dog ikke ledsaget af konkrete forslag til stramninger.

Finansministeriet skønner den ét-årige finanseffekt til -0,9 pct.-point i 2023, svarende til en betydeligt større finanspolitisk stramning. Forskellen mellem Finansministeriets og formandskabets skøn afspejler blandt andet forskelle i indregningen af udfasningen af hjælpepakker og andre særlig tiltag under coronapandemien, fx investeringsvinduet og udbetalingen af indfrosne feriepenge. Stramningen i 2023 kommer efter, at finanspolitikken også blev strammet markant sidste år med en ét-årig finanseffekt på -1,5 pct.-point i 2022 ifølge Finansministeriets skøn.

Finanspolitikken i 2024 bliver planlagt i løbet af 2023 i forbindelse med økonomiaftaler med kommuner og regioner for 2024 og finansloven for 2024. Med givne forudsætninger skønner formandskabet den ét-årige finanseffekt til 0,2 pct. af BNP. Formandskabet vurderer, at finanspolitikken i 2024 ikke bør bidrage til at øge efterspørgselspresset, snarere tværtimod.

Finansministeriet vurderer – med de nuværende beregningstekniske forudsætninger – at finanspolitikken i 2024 har en omtrent neutral virkning på kapacitetspresset, idet den ét-årige finanseffekt skønnes til 0,1 pct.-point i 2024. Med en ét-årig finanseffekt i omegnen af nul i 2024 vil finanspolitikken fortsat være stram selv, hvis der ikke strammes yderligere i 2024, idet udgangspunktet er et stramt niveau for finanspolitikken i 2023. Finansministeriet skønner den flerårige finanseffekt til -0,3 pct.-point i både 2023 og 2024 og vurderer dermed, at finanspolitikken bidrager til at dæmpe kapacitetspresset i begge år.

I forhold til 2024 skal det bemærkes, at det aftagende kapacitetspres i økonomien isoleret set taler for, at finanspolitikken bør være omtrent neutral i 2024 relativt til 2023 målt ved den ét-årige finanseffekt. Samtidigt taler det fortsat høje kapacitetspres for, at finanspolitikken skal bidrage til at dæmpe kapacitetspresset målt ved de flerårige finanseffekter.

Afskaffelse af store bededag

Det er velkendt, at formandskabet og Finansministeriet ser forskelligt på de varige virkninger af at afskaffe store bededag som helligdag.

Finansministeriet mener fx, at det er unuanceret, når formandskabet skriver, at der ikke findes empirisk evidens for, at ændringer i lovgivning i sig selv påvirker befolkningens præferencer for arbejde og fritid på langsig.

Finansministeriet har blandt andet peget på, at det er svært at forklare den udvikling, der har været i arbejdstiden på tværs af Atlanten alene ud fra forskelle i blandt andet beskatning af arbejdsindkomst. Det handler i højere grad om, at fagforeningerne i Europa tilbage i 1970'erne medvirkede til at reducere arbejdstiden, hvilket har ramt bredt i samfundet og øget værdien af fritid for den enkelte.

Derudover er der flere empiriske studier, der peger på, at økonomiske incitamenter alene ikke kan forklare, at så stor en andel trækker sig tilbage ved folkepensionsalderen. Der må således være andre faktorer på spil, som normeffekter og at fritid har større værdi, når ægtefælle og omgangskreds også trækker sig tilbage.

Det er blandt andet baggrunden for, at Finansministeriet fastholder, at det er mest retvisende at lægge til grund, at virkningen af at afskaffe en helligdag – som formandskabet anerkender på kort sigt – også er varig.

Kapitel III: Velstand og velfærd

Finansministeriet værdsætter arbejdet med velfærdsindikatoren og vil gerne kvittere for en interessant analyse. Finansministeriet er enige i, at indkomstmål (som BNP og disponibel indkomst) ikke er nuancerede mål for velfærd. Andre faktorer, som blandt andet dem, der indgår i det foreslåede velfærdsmål, anvendes og kommunikeres dog allerede selvstændigt, fx i forbindelse med vurderingen af økonomisk politik. Der kan være fordele (herunder kommunikative) ved at kunne opsummere et lands velfærd i ét tal, men det stiller krav til grundige overvejelser om hvilke faktorer, som skal inkluderes i beregningen, samt hvordan disse vægtes.

Kapitel IV: Virkninger af selskabsskat

Finansministeriet vil gerne kvittere for, at formandskabet nu har taget rigtig fat på eftersynet af ministeriernes regneprincipper. Det er et omfattende og grundig kapitel om ændringer i selskabsbeskatningen indeholdende konkrete anbefalinger til regnereglerne for adfærdsvirkningerne. Finansministeriet vil gerne afsætte tid til at gennemgå undersøgelsen ordenligt i samarbejde med Skatteministeriet og respondere på formandskabets anbefalinger til justeringer af adfærdsantagelserne efter "følg-eller-forklar"-princippet.

Formandskabet vurderer overordnet, at ministerierne indregner de væsentligste adfærdskanaler, herunder de skønnede effekter på investeringsomfanget og arbejdsudbuddet. Formandskabet peger imidlertid også på nogle justeringer af regneprincipperne vedrørende *nedvæltning i lønningerne og afledte effekter på de offentlige finanser*.

Nedvæltning i lønningerne

Formandskabet peger først på, at der er nyere udenlandske studier, som viser, at lønmodtagere og selskabsejere bærer byrden ved ændringer i selskabsskatten omtrent ligeligt. Vurderingen

er særligt baseret på et tysk studie fra 2018, som formandskabet anser som centralt. På nuværende tidspunkt forudsætter ministerierne, at lønmodtagerne bærer byrden ved ændringer i selskabsskatten.

Som formandskabets undersøgelse også viser, er der bred variation i resultaterne i litteraturen. Det er Finansministeriets vurdering, at man skal være omhyggelig, når man overvejer at anvende resultater i studier, der er foretaget i store lande, på politikændringer i mindre lande. Det gælder også i forhold til at sammenligne regneprincipper på tværs af forskellige lande. Det er desuden vigtigt at forholde sig til, om løndannelsen og selskabsstrukturen i andre lande er forskellig fra Danmark.

Finansministeriet er enige med formandskabet i, at de foreslåede justeringer til lønnedvæltning vil gøre selskabsskatten progressiv og således påvirke indkomstfordelingen samt give anledning til ændrede forudsætninger i tilbageløbsberegningen. Begge dele vil i så fald være væsentlige at tage højde for.

Afledte effekter på de offentlige finanser

Formandskabet vurderer, at ministeriernes regneprincipper giver anledning til for høje selvfinansieringsgrader ved en ændring i selskabsskattesatsen af to årsager.

For det første anbefaler formandskabet, at følsomheden hvormed multinationale selskaber lokaliseret i Danmark flytter overskud, når selskabsskatten ændres, nedjusteres. Følsomheden modelleres ved en semielasticitet, som ifølge to nyere metastudier er faldet betydeligt siden 2000'erne. For det andet anbefaler formandskabet, at der i adfærdsberegningen ikke indregnes en yderligere forbedring af de offentlige finanser som følge af højere lønninger i den private sektor ud over det bidrag, der kommer fra et øget arbejdsudbud.

Finansministeriet er opmærksom på resultaterne i studierne vedrørende overskudsflytning og følger løbende med i udviklingen i litteraturen. Som formandskabets undersøgelse også viser, er det ikke entydigt, at den nuværende følsomhed bør justeres, idet nogle studier finder en højere følsomhed, mens andre studier finder en lavere følsomhed.

Finansministeriet vil gerne kvittere for opmærksomhedspunktet fra formandskabet vedrørende adfærdseffekten, hvor der for nuværende regnes med et yderligere tilbageløb i adfærdsberegningen fra højere private lønninger på 7,5 pct. Det vil blive undersøgt nærmere. Finansministeriet bemærker dog, at indregning af tilbageløb på 7,5 pct. fra højere lønninger er konsistent med øvrige regneprincipper på personskatteområdet.

ØKONOMIMINISTERIET

Kapitel I og II: Aktuel økonomisk politik, konjunktur og offentlige finanser

Formandskabet tegner et noget mere positivt billede af dansk økonomi end i efteråret 2022, blandt andet som følge af mindre usikkerhed om energiforsyningen og fald i energipriserne.

Økonomiministeriet er i store træk enige i konjunkturvurderingen, der indebærer en blød landing for dansk økonomi fra et højt aktivitetsniveauet. Inden for prognoseperioden må arbejdsmarkedet således fortsat forventes at være stramt.

Formandskabet kunne i sin prognose eventuelt have haft gjort mere ud af specifikke danske forhold, der har betydning for væksten. Også herhjemme er der klare tegn på en opbremsning i aktivitet som følge af inflation og rentestigninger. Medicinalindustrien har imidlertid haft en ekstraordinær fremgang og har været med til at holde produktionen oppe i industrien og bidraget til fremgang i dansk økonomi som helhed. Medicinalindustrien bidrager i mindre grad til pres på arbejdsmarkedet, da en del af forarbejdningen af produktionen foregår i udlandet.

Når det har været muligt at opretholde et højt aktivitetsniveau på bagkanten af corona, uden et uholdbart pres på arbejdsmarkedet, er det i høj grad et resultat af tidligere reformer, der har øget den strukturelle beskæftigelse, samt stor tilgang af udenlandsk arbejdskraft. Desuden har dansk økonomi ikke væsentlige ubalancer, der kræver genopretning, og som kunne have forstærket opbremsningen i økonomien yderligere.

I forhold til inflation peger formandskabet på, at der kan have været utilstrækkeligt fokus på pengemængde, samt at prispres fra lønninger kan være undervurderet. Økonomiministeriet bemærker, at der mere generelt mangles en fuld forståelse af transmissionen af både ændringerne i efterspørgsel og udbud samt de tilknyttede finanspolitiske og pengepolitiske reaktioner, der i de seneste år har påvirket – og stadig påvirker – inflationen. Det er fortsat en stor usikkerhedsfaktor i forhold til konjunkturbilledet.

Kapitel III: Velstand og velfærd

Økonomiministeriet anerkender formandskabets fokus på løbende at udvikle de indikatorer, som bruges til at vurdere økonomiens tilstand.

I kapitlet anvendes en simpel velfærdsindikator baseret på Jones og Klenow (2016), hvor velfærd estimeres ud fra forventet levetid, forbrug, fritid samt forskelle i forbrug og fritid. Det er en fin illustrativ øvelse, men som det også påpeges indledningsvist i kapitlet, så er begrebet *velfærd* svært at definere – og dermed opgøre. Derfor skal konklusioner på baggrund af den konkrete velfærdsindikator tages med forbehold.

Velfærds målet opgjort ud fra makrodata placerer Danmark relativt højere end fx USA sammenlignet med en tilsvarende sammenligning af de to lande ud fra købekraftskorrigeret BNP pr. indbygger (traditionelt velstandsmål). Det er samtidig en interessant konklusion, at velfærds målet umiddelbart har vist højere vækst end velstanden i den undersøgte periode – også for andre lande end Danmark.

I afsnit 3 i kapitlet anlægges en regional vinkel på Danmark, hvor velfærdsindikatoren nu opgøres ud fra mikrodata – og under en række andre forudsætninger sammenlignet med opgørelsen ud fra makrodata. Blandt andet anvendes imputeret forbrug, hvilket altid bør give anledning til forsigtighed i konklusionerne. Men de umiddelbare konklusioner om, at udviklingen i velfærdsindikatoren har været mere lige end udviklingen i velstand (disponibel indkomst) på tværs af

landsdele, samt at geografisk mobilitet er medvirkende til at dæmpe regionale forskelle i velfærd peger i en positiv retning for sammenhængskraften i Danmark.

Kapital IV: Virkninger af selskabsskat

Økonomiministeriet kvitterer for formandskabets arbejde med gennemsynet af ministeriernes regneprincipper for selskabsskat. Økonomiministeriet noterer sig, at formandskabet når frem til, at ministerierne indregner de væsentligste adfærdsmekanismer, men at ministerierne ifølge formandskabet overvurderer selvfinansieringsgraden ved ændringer i selskabsskatten. Økonomiministeriet tager de konkrete anbefalinger til justeringer til efterretning.

DANMARKS NATIONALBANK

Danmarks Nationalbank deler grundlæggende formandskabets vurdering af den aktuelle konjunktursituation og risikobilledet. Over det seneste år er renterne steget kraftigt i forlængelse af den høje inflation og den strammere pengepolitik. De stigende renter forventes at føre til en vækstafmatning i global og dansk økonomi. Ligesom formandskabet, forventer Danmarks Nationalbank, at vækstafmatningen vil mindske det aktuelt store pres på arbejdsmarkedet i dansk økonomi, selvom der er usikkerhed om, hvornår og hvor meget arbejdsmarkedet vil blive påvirket af vækstafmatningen. Samtidig vil inflationen falde som følge af lavere prisstigninger på importerede varer som fx energi. Ikke desto mindre vil inflationen forblive høj de kommende år, understøttet af højere lønstigninger.

Danmarks Nationalbank deler også formandskabets vurdering af, at der er væsentlige nedadrettede risikofaktorer for prognosen. Udviklingen over det seneste halve år viser imidlertid, at der også er en risiko for, at væksten kan blive kraftigere end skønnet. Formandskabet fremhæver især usikkerhed om størrelsen og timingen af gennemslaget fra de betydelige rentestigninger på aktivitet og inflation. Nationalbankens forventning til udsigterne for dansk økonomi de kommende år er baseret på en forudsætning fra en række internationale organisationer om, at centralbankerne med de aktuelle forventninger til de pengepolitiske renter formår at bringe inflationen ned uden at bringe verdensøkonomien i en lavkonjunktur, hvilket også er en central forudsætning i formandskabets prognose.

Formandskabet bemærker, at finanspolitikken aktuelt og de kommende år er omtrent aktivitetsneutral i forhold til 2019, men at aktivitetspresset er større end dengang. På den baggrund vurderer formandskabet, at finanspolitikken er til den lempelige side, og at finanspolitikken ikke bør bidrage til at øge efterspørgselspresset.

Nationalbanken vurderer ligeledes, at der er behov for en stram økonomisk politik for at bringe inflationen ned, og deler formandskabets vurdering af, at der ikke er plads til at øge presset i dansk økonomi. Pengepolitikken er strammet kraftigt over det seneste år, og det vil bidrage til at bringe inflationen og presset på arbejdsmarkedet ned. I kraft af Danmarks fastkurspolitik har finanspolitikken til opgave at tage hånd om eventuelle afvigelser i konjunkturforholdene mellem Danmark og euroområdet. På nuværende tidspunkt er der ikke udsigt til nævneværdige for-

skelle i kapacitetspresset i forhold til euroområdet. Derfor vurderer Nationalbanken, at det aktuelt ikke er nødvendigt at stramme finanspolitikken mere end planlagt. Men det er vigtigt, at finanspolitikken ikke modarbejder pengepolitikken i at bringe inflationen ned, og en finanspolitisk stramning kan blive aktuel, hvis risikoen for, at inflationen bider sig fast i en løn-pris-spiral, stiger igen.

Formandskabet vurderer, at den mest omkostningseffektive måde at opnå klimalovens målsætninger er en ensartet beskatning, der omfatter alle nettoudledninger af drivhusgas. En konkret og troværdig annoncering af den fremtidige drivhusgasbeskatning øger de private investeringsincitamenter på annonceringstidspunktet. Nationalbanken deler disse vurderinger. Nationalbanken bemærker hertil, at vished om fremtidige afgiftsniveauer støtter op om prismæssig og finansiell stabilitet, da visheden bidrager til at tydeliggøre risici ved udledningsintensive forretningsmodeller. Det kan forhindre abrupte prisstigninger samt en fastlåst af urentable investeringer i virksomheder, der står over for pludseligt højere produktionsomkostninger. Samtidig vil det mindske usikkerheden vedrørende omstillingen og dermed understøtte prisfastsættelse af klimarelaterede risici i finansielle markeder.

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Konjunkturudsigter og aktuel økonomisk politik

I efteråret tegnede formandskabet et ret dystre billede af udsigterne for dansk økonomi, hvilket heldigvis ikke er blevet til virkelighed. Beskæftigelsen er i dag ca. 80.000 højere end skønnet i efterårsrapporten, og det understreger endnu en gang, at det danske arbejdsmarked er stærkt. Trods forventninger om afmatning vil presset på arbejdsmarkedet fortsat være udtalt de kommende år, hvilket formandskabets fremskrivninger også viser.

I det lys er DA meget enig i formandskabets vurdering af, at den planlagte finanspolitik er for lempelig i 2023. Som formandskabet også fremhæver, bør det som minimum sikres, at finanspolitikken for 2024 ikke bidrager til at øge efterspørgselspresset.

Det er dog en mangel i rapporten, at den offentlige beskæftigelses kraftige stigning ikke adresseres. På tre år er antallet af offentlige ansatte steget med knap 45.000 personer. Den offentlige beskæftigelse er et af de mest virksomme redskaber til at styre finanspolitikken. Det bør derfor være en bunden opgave ved de kommende finanslovsforhandlinger at få styr på væksten i den offentlige beskæftigelse.

DA er enig med formandskabet i, at besparelserne på jobcentrene skal findes inden for områder, som ikke har en gavnlig effekt på beskæftigelsen. Derfor fremlagde DA også sidste år en lang række initiativer, som skal gøre indsatsen bedre og billigere. Det indebærer blandt andet, at virksomhedsrettet aktivering skal fylde langt mere end i dag, da dette har en dokumenteret positiv effekt på beskæftigelsen.

Imidlertid tegner formandskabet et ufuldstændigt billede, når samtaler, virksomhedsrettede tilbud i den private sektor samt sammensatte forløb som IPS¹ ikke fremgår af formandskabets anbefalinger. Kun uddannelsesaktivering fremhæves som følge af, at en enkelt, ny analyse viser positive effekter heraf. Der er dog en række forbehold ved analysen, som gør, at resultaterne skal tolkes med forsigtighed.

Eksempelvis omfatter analysen kun 53 ud af landets 94 jobcentre, og blandt andet København, Aarhus og Odense er ikke med i analysen. Samtidigt er det kun blandt såkaldte udflytningsudsatte (f.eks. rengøringsassistenter og kontoransatte), hvor der ses positive effekter af uddannelsesaktivering. Det er dermed svært at konkludere, at analysens resultater er repræsentativt for effekterne af uddannelsesaktivering i generel forstand.

I forlængelse heraf stiller formandskabet også spørgsmålstejn ved private aktørers rolle i beskæftigelsesindsatsen, da der endnu ikke foreligger tilstrækkelig evidens til at kunne vurdere om private aktører er bedre til at få ledige i arbejde end offentlige. DA mener ikke, at man på forhånd skal udelukke, at private aktører skal spille en vigtig rolle i indsatsen, og formandskabet opfordres derfor til at analysere dette område nærmere. Indsatsen bør varetages af de aktører (offentlige, a-kasser eller private), som er bedst til at få ledige i arbejde.

Ligesom formandskabet bakker DA op om en permanent reduktion af beløbsordningen, men det er fortsat vigtigt at få kigget på, hvordan det kan gøres lettere for virksomhederne at rekruttere udenlandske medarbejdere. Derudover kræver det, at der skal fjernes en lang række administrative snubletråde for virksomhederne (fx kravet om dansk bankkonto).

Regeringen har fastlagt en ambitiøs reformmålsætning om at øge arbejdsudbuddet med 45.000 fuldtidspersoner. Det skal adressere den udtalte mangel på arbejdskraft i både den private og offentlige sektor. Her kunne formandskabet oplagt spille ind med forslag til, hvordan denne målsætning i den økonomiske politik indfris.

Konkret kunne formandskabet for eksempel komme med bud på, hvordan vi får seniorerne til at blive længere på arbejdsmarkedet. Her er potentialet åbenlyst stort, idet seniorers deltagelse på arbejdsmarkedet er væsentligt lavere end i Sverige og Norge. Var andelen af danske seniorer i beskæftigelse lige så høj som hos vores skandinaviske naboer, ville det løfte beskæftigelsen blandt de 60-69-årige med næsten 50.000.

Samtidig viser en ny analyse fra Beskæftigelsesministeriet, at selvom folkepensionsalderen er blevet hævet siden 2019, er danskernes faktiske tilbagetrækningsalder stort set uændret. Således var tilbagetrækningsalderen uændret på ca. 65 år i både 2019 og 2022.

Hvis danskernes tilbagetrækningsalder ikke følger med folkepensionsalderen op, vil det have markante negative effekter på den finanspolitiske holdbarhed, hvilket formandskabet også tid-

1) IPS (Individuelt Planlagt job eller uddannelse med Støtte) er en indsats, der er målrettet mennesker med en psykisk lidelse eller psykisk sårbarhed.

ligere har påpeget. Når formandskabet i efterårsrapporten 2023 skal analysere den finanspolitiske holdbarhed, opfordres formandskabet således til at analysere dette risikoscenarie nærmere.

FH – FAGBEVÆGELSENS HOVEDORGANISATION

Kapitel I: Aktuel økonomisk politik

Finanspolitik og offentlige finanser

Vismændene vurderer, at finanspolitikken er nogenlunde neutral, og derfor ikke har bidraget til at modvirke det indenlandske inflationspres. På den baggrund vurderer vismændene, at finansloven burde have været strammere. FH er enig i, at finanspolitikken bør doseres hensigtsmæssigt i forhold til konjunkturerne og det igangværende inflationspres.

Det er dog uklart, om vismændenes sammenligning med niveauet i 2019 er en relevant referenceperiode. FH minder desuden om, at finanseffekten også påvirkes af skattelettelser. I indværende år påvirkes finanseffekten således af forhøjelsen af beskæftigelsesfradraget, som var en del af aftalen om compensation for stigende priser. Regeringen har desuden varslet yderligere skattelettelser, og det bør nøje overvejes, om disse er hensigtsmæssige i den nuværende konjunktursituation i lyset af, at der er behov for akutte initiativer på den kommende finanslov for 2024.

FH anbefaler desuden, at man udbreder solidaritetsbidraget til fx mellemhandlere, som aktuelt har ekstremt høje overskud. Dette kan både virke aktivitetsdæmpende og solidarisk.

Skattepolitik

Vismændene gennemgår de skatterelaterede ændringer, som fremgår af regeringsgrundlaget. Det gælder den lavere skat på virksomhedsoverdragelser, F&U-fradrag og omlægningen af topskatten.

FH deler vismændenes vurdering af regeringens ambitioner på skatteområdet og hæfter sig ved, at regeringen risikerer at undervurdere provenutabet ved ændringerne. Regeringsgrundlaget kredser ellers netop om behovet for ekstra råderum, hvilket udgjorde en væsentlig del af argumenterne for at afskaffe store bededag. I det lys forekommer det uansvarligt med disse skattelettelser, og de forventede meromkostninger hertil.

FH savner, at vismændene gennemgår effekterne – herunder ikke mindst fordelingseffekterne - af regeringens ambition om at tilbagerulle beskatningen af ejendomsavancer.

Arbejdsmarked

Vismændene bemærker i forhold til regeringens ambition om at nedlægge jobcentrene og spare 3 mia. kr., at en sådan reform bør bygge på evidens frem for alene at basere sig på et besparelsesmål. FH er meget enig i dette og finder det samtidig meget relevant, når vismændene

fremhæver, at der er empirisk evidens for positive effekter af eksempelvis opkvalificering og vil opfordre til, at vismændene vil bidrage til at udbygge evidensen.

Endelig vil FH opfordre til, at de nye positive effekter af opkvalificering, som vismændene henviser til, også får betydning for regnemodellerne. FH bakker desuden op om vismændenes bemærkninger ift. manglende viden om effekten af brugen af private aktører i beskæftigelsesindsatsen, der ikke oplagt vil være til fordel for de ledige.

Uddannelse

Vismændene kommenterer på regeringens ambition om en reform af de videregående uddannelser, herunder en forkortelse af kandidatuddannelserne og en forkortelse af SU-perioden. Det er en relevant diskussion, vismændene rejser. Med forkortelsen af kandidatuddannelserne kan der være mange – positive og negative – effekter i spil. Derfor er det også vigtigt, som vismændene anbefaler, at reformen løbende evalueres.

FH er bekymret for, at regeringens udspil er låst på redskaber, fordi kortere kandidatuddannelser er den mest direkte vej til arbejdsudbud. FH har peget på, at man ved at se på dimensionering som alternativ eller supplement kan kanalisere flere studerende mod uddannelsesretninger med mangel på arbejdskraft, herunder ikke mindst professionsuddannelserne.

Ministeriernes konsekvensvurderinger

FH er enig med vismændene i, at effekterne af afskaffelsen af store bededag hviler på et usikkert grundlag. I Danmark er der en lang tradition for, at løn- og arbejdsvilkår aftales mellem arbejdsmarkedets parter. Derfor forekommer det helt utilstedeligt, at Folketinget fra den ene dag til den anden kan lave et indgreb i overenskomsterne ud fra et politisk hensyn om at skabe øget arbejdsudbud.

FH mener desuden, at indgrebet på sigt kan føre mere skade med sig i form af en svækket tillid mellem parterne og Christiansborg. Denne type effekter er i sagens natur kompliceret at forholde sig til, men forløbet omkring store bededag illustrerer, at ministeriernes konsekvensvurderinger ikke er gearret til at vurdere virkningerne af politisk-økonomiske indgreb i relation til den danske model og arbejdsmarkedet. Den danske model er central i forhold til arbejdsmarkedet, velstand og fordeling, og derfor bør ministeriernes konsekvensvurderinger også forholde sig hertil.

Kapitel II: Konjunktur og offentlige finanser

FH er enig i, at dansk økonomi er kommet godt igennem et vanskeligt år med høj inflation og stor usikkerhed. Arbejdsmarkedet står stærkt. FH hæfter sig ved, at vismændene forventer, at reallønstabt fra 2022 indhentes i 2024, og at der ikke er udsigt til en pris-lønspirals i prognosen. FH er enig i de vurderinger.

FH hilser vismændenes opjustering af den strukturelle beskæftigelse velkommen. Men den faktiske beskæftigelse ses stadig som mere end 3 pct. over det strukturelle niveau, og der er udsigt til et betydeligt beskæftigelsesfald igennem prognoseårene. Spørgsmålet er, om den strukturelle beskæftigelse kan vise sig at være endnu højere.

FH deler vurderingen af, at de offentlige finanser er grundlæggende sunde. De er endog meget sunde. FH kvitterer derudover for analysen af fejlskøn over den offentlige saldo i perioden 2010-2022. Der er tale om et gennemsnitligt fejlskøn på 2½ pct. af BNP, og i alle årene er den offentlige saldo blevet undervurderet. Der er således tale om betydelige fejlskøn, som går i samme retning. FH efterlyser formandskabets overvejelser, om hvad der bør gøres for at forbedre skønnene.

Kapitel III: Velstand og velfærd

Det er interessante analyser, der bidrager til at nuancere debatten om ulighed ved at inddrage indikatorer for velfærd fremfor alene at se på forskelle i velstand (BNP pr. indbygger). Indikatoren for velfærd bygger på få generelle indikatorer for fx levetid og fritid, hvilket må anses for at være det muliges kunst. Analysen har således begrænset anvendelighed i debatten om fx offentlig velfærd.

Kapitel IV: Virkninger af selskabsskat

FH hilser vismændenes kritiske gennemgang af regnereglerne ift. selskabsskat velkommen. FH deler opfattelsen af, at den empiriske litteratur peger i forskellige retninger og derfor udgør et spinkelt grundlag for solide konsekvensberegninger.

Derfor kan det også undre, at vismændene ikke forholder sig mere kritisk til, at ministeriernes regneprincipper primært er forankret i en teoretisk model og ikke er baseret på solid empirisk evidens, som ellers er et af ministeriernes egne grundprincipper. Vismændene synes at blåstemple sammenhængen mellem produktivitetsstigninger og arbejdsudbud, som ligger til grund for arbejdsudbudsvirkningerne, selvom denne sammenhæng er kompleks, hvilket rapporten i øvrigt redegør for. FH savner i det hele taget, at vismændene forholder sig konkret til, om det empiriske grundlag er tilstrækkeligt for overhovedet at indregne effekter, og om ministeriernes egne kriterier er overholdt.

FH deler desuden kritikken af opgørelsen af fordelingsvirkningerne. Antagelsen om fordelingsneutralitet synes helt ude af trit med virkeligheden, da en selskabsskattelettelse først og fremmest tilfalder ejerne af selskabet. FH savner en konkret anbefaling om, at fordelingseffekterne bør opgøres såvel i umiddelbar virkning og efter adfærd.

Det er positivt, at vismændene peger på konkrete justeringer og ændringer af ministeriernes beregningsforudsætninger, og FH forventer, at ministerierne hurtigst muligt forholder sig til kritikken.

3F – FAGLIGT FÆLLES FORBUND

Kapitel I + II: Økonomisk politik & konjunktur og offentlige finanser

3F mener ligesom vismændene, at vækstudsigterne omkring dansk økonomi tegner sig meget mere positive end i efteråret. Energipriserne er faldet hurtigere end ventet, og arbejdsmarkedet er blevet ved med at overraske positivt. Den underliggende struktur og sundhedstilstand for økonomien tegner i det hele taget stærkere. Der er tale om en markant opjustering af den strukturelle beskæftigelse på 30.000 personer. Prognosen for arbejdsmarkedet ligger dog

umiddelbart fortsat til den pessimistisk side. Målt på outputgab tegner kapacitetspresset anderledes begrænset end målt på beskæftigelsesgab. Det dækker, at produktivitsniveauet vurderes at ligge under "normalen". Det taler for et fokus i dansk erhvervsliv på at få løftet produktiviteten, fremfor at det er arbejdsmarkedet, der begrænser den økonomiske vækst. Arbejdsmarkedet har leveret ud over alle forventninger og meldinger.

Med en lønstigningstakt på 3,1 pct. på det private DA-arbejdsmarked i 1. kvartal 2023 har vi ikke været i nærheden af noget, der minder om en løn- og prisspiral. Vismændene ser da heller ikke en sådan for sig de kommende år. Med de faldene råvare- og energipriser og en dansk konkurrenceevne, der står bomstærk, er der god plads til, at lønnen stiger som ventet. Vi anser således vismændenes analyse som en blåstempling af de indgåede overenskomster.

Det er nogle gigantiske fejlskøn, Finansministeriet har haft for den offentlige saldo. Da vismændene traditionelt lægger sig tæt op ad Finansministeriets skøn, må vismændenes fejlskøn have været tilsvarende systematisk skæve. Det havde været relevant med en tilsvarende analyse af den strukturelle saldo, idet Finansministeriet i perioden 2015-2022 hvert eneste år efter Finanslovsaftalen forventet strukturelt underskud for det kommende finanslovsår, hvor det så efterfølgende har vist sig et strukturelt overskud. Fejlskuddene har ligget på i gennemsnit 1,1 pct. af BNP årligt, svarende til 30 milliarder kroner strukturelt. De systematiske skævheder i vurderingen af de offentlige finanser kalder på en refleksion.

Vi kan godt følge vismændenes anbefalinger om en aktuel, relativt stram finanspolitik, fordi der er pres på økonomien, og inflationen ikke er normaliseret. Det er dog bemærkelsesværdigt, at vurderingen for 2022 er ændret fra markant lempelig (flerårigt +1 pct. af BNP) til neutral (flerårigt 0 pct. af BNP), mens 2023 nu isoleret set vurderes lidt strammere end sidst. Der er stadig meget stor forskel til Finansministeriets vurdering for 2023, og med revisionerne in mente bør man også her have et kritisk forhold til vurderingerne. Er der brug for at stramme finanspolitikken, vil vi anbefale, at man ikke letter skatten, men alternativt kigger på en progressiv beskatning.

3F er helt enige i vurderingen af de offentlige finanser "grundlæggende sunde" og at det med "de givne forudsætninger ikke er nødvendigt at gennemføre nye finans- og strukturpolitiske tiltag af hensyn til den mellemfristede saldomålsætning eller holdbarheden". Med det nye opjusterede råderum frem mod 2030 til i alt 64 milliarder kroner er der råd til øgede forsvarsudgifter og en velfærd, der både følger med demografi og med tiden, og der er efter alt at dømme stadig yderligere penge til andre investeringer. Med den "track record", vi har set de seneste mange år, hvad angår revisionerne af den strukturelle saldo, anser vi det samtidig som meget sandsynligt, at vi ikke har set den sidste opjustering af "råderummet".

I 3F er vi enige i de implikationer, vismændene påpeger ved at sænke arveafgiften. Vi har tværtimod i vores 2030-plan argumenteret for en mere progressiv arveafgift. 3F er uenige i, at det er en god ide at sænke beløbsgrænsen ligesom vi er uenige i, at den lavere beløbsgrænse på 375.000 kr. kun berører "mellemhøje" indkomster. En meget stor del af både det ufaglærte og faglærte arbejdsmarked har lønninger, der ligger over dette niveau. Vismændene viste i deres egen rapport fra 2017, at både faglærte og ufaglærte lønmodtagere fortrænges af indvandring af udenlandsk arbejdskraft i Danmark. Vi mener derfor, at vismændene tager alt for

let på de fordelingsmæssige konsekvenser af en markant og permanent sænkelse af beløbsgrænsen.

Vi er i 3F meget skeptiske over for, om marginalskattelempelser og -stigninger for høje indkomster vil have nogen nævneværdig effekt på hverken arbejdsudbud eller produktivitet. Det er åbenlyst, at problematikken omkring skatteunddragelse skal adresseres i forhold til top-top-skatten. Det vil være interessant at høre vismændenes bud på, hvilke veje man så skal gå, hvis man vil bremse den stigende indkomst- og formueulighed med mindst mulig skade på de økonomiske strukturer.

Vi har også noteret os, at der ikke er "empirisk evidens" for effekten af denne afskaffelse, og at det, Finansministeriet har præsenteret, ikke lever op til sædvanlige standarder, idet der ikke er etableret bevis for årsagssammenhængen.

Kapitel III: Velstand og velfærd

Det er et meget spændende og relevant kapitel, hvor man tiltrængt ser på et andet mål end BNP. Tiltag, der ser godt ud på BNP eller de offentlige finanser, kan ofte have en bagside, der koster på "velfærden". Det kunne for eksempel være højere tilbagetrækningsalder, afskaffelse af førtidige tilbagetrækningsordninger eller besparelser på den offentlige velfærd. Det er sjældent, der måles fordelings effekter af reformtiltag, der ikke direkte vedrører skatter og afgifter, og her kunne et velfærdsmål være yderst relevant information. 3F har selv arbejdet med at sætte værdi på politiske forslag som afskaffelse af efterløn og Arne-pension samt lavere dagpenge, der skulle finansiere skattelettelser. Det er således vigtigt at få sat værdi på den anden side af "mønten", når et økonomisk politisk tiltag skal vurderes.

Men man kan dog diskutere, om det anvendte velfærdsmål i tilstrækkeligt omfang indkapsler, hvad man forstår ved velfærd. Velfærd er en mere subjektiv størrelse, og der er ingen præcis definition, og det kan selvsagt dække over mange ting såsom sundhed, sociale forhold, tryghed, arbejdsvilkår og så videre, som vismændene også selv er inde på. Derfor bør man overveje, om man kan forfine målet yderligere.

Kapitel IV: Selskabsskat

I 3F er vi glade for gennemgangen. Det står klart, at der er tale om utroligt mange "antagelser" i regnereglerne på dette område, at der flere steder mangler empirisk evidens, og at der i stedet anvendes en teoretisk "konsistens-tankegang". Det fremgår ligeledes, at regnereglerne på tværs ikke er indbyrdes konsistente, for eksempel hvad angår spørgsmålet om fuldkommen/ufuldkommen konkurrence. Gennemgangen viser samtidig, at effekterne er meget følsomme over for de valgte parameterforudsætninger, hvilket afspejler en betydelig usikkerhed, der normalt ikke fremgår.

Det bør være et krav for alle gældende finanspolitiske regneregler, at der er tale om veldokumenterede effekter med solid empirisk evidens, der er offentligt tilgængelig. Nu har vismændene et par gange gennemgået konkrete finanspolitiske regneregler. Det er en meget vigtig opgave, som er stillet af finansministeren. Så nu forventer vi retligt, at ministerierne efterlever anbefalingerne fra vismændene efter "følg eller forklar princippet" og at de ligeså leverer den

ønskede dokumentation. Vi har endnu ikke set nogen reaktion oven på gennemgangen af tilgangseffekterne i dagpengemodellen. Det er skuffende.

DANSK METAL

Kapitel I: Aktuel økonomisk politik

Arveafgift

Regeringen vil reducere skatten på virksomhedsoverdragelse inden for familien. Men vismændene argumenterer for, at reduktionen i skatten kan mindske arbejdsudbuddet og produktiviteten.

Dansk Metal er enige i denne betragtning. En sænkelse af bo- og gaveafgiften for virksomhedsarvinger vil skabe et skattehul. Den lavere afgift for arv gennem familieejede virksomheder giver et incitament til at flytte formuen over i en personejet eller familieejet virksomhed, der kan videregives i arv, så man skal betale mindre i arveafgift.

Et norsk studie finder også, at lavere arveafgift sænker arbejdsudbuddet.

Lukning af jobcentre

Regeringen vil spare 3 mia. kr. på beskæftigelsesindsatsen og lade private aktører spille en større rolle. Vismændene påpeger, at studier ikke tyder på, at private aktører er bedre til at få modtagere på overførselsindkomst i job.

Dansk Metal er enige med vismændene og er bekymrede over de store besparelser, regeringen lægger op til.

Den aktive beskæftigelsesindsats har en stor del af æren for, at arbejdsløsheden siden midten af 90'erne er faldet markant. I midten af 90'erne var arbejdsløsheden helt oppe på 12 pct. Heraf var ca. 45 pct. langtidsledige. Og selv når det gik godt i økonomien, var ledigheden over 9 pct.

Den høje langtidsledighed dengang var især en konsekvens af, at de arbejdsløse stort set var overladt til sig selv. Som tiden gik, mistede mange arbejdsløse modet, og endte i langtidsledighed.

Fra 1994 introducerede man dog den aktive beskæftigelsesindsats, som betød, at de arbejdsløse skulle aktiveres. Medicinen virkede. Ledigheden - herunder langtidsledigheden - faldt markant. Strukturen på arbejdsmarkedet blev klart forbedret. Hvor Finansministeriet i midten af 90'erne anslog, at arbejdsløsheden i en normal konjunktursituation ville være på 11 pct., anslår Finansministeriet i dag, at arbejdsløsheden i en normal konjunktur kun vil være på lidt over 3,5 pct.

Det kan blive rigtigt dyrt, hvis man skærer de forkerte steder på beskæftigelsesindsatsen.

Jobrettet uddannelse, opkvalificering og sporskifte for arbejdsløse sikrer efterfølgende højere beskæftigelse. Det er senest dokumenteret af forskere tilknyttet Rockwool Fondens Forskningsenhed. Dansk Metal advarer derfor kraftigt imod at spare på den del af beskæftigelsesindsatsen.

Store bededag

Vismændene mener ikke, at afskaffelsen af store bededag vil have nogen varig effekt på de offentlige finanser.

Dansk Metal er enige. Vi har ingen erfaringer eller empiri, som understøtter, at man *varigt* får løftet arbejdsudbuddet, hvis man afskaffer en helligdag. Lønmodtagerne har mulighed for med tiden at finde fritid på anden vis. Derfor er der heller ikke grundlag for at indregne en varig forbedring af de offentlige finanser.

Kapitel II: Konjunkturer og offentlige finanser

Vismændene forudser en opbremsning i dansk økonomi. Men der er ikke tale om en recession. Samlet set bliver væksten ifølge vismændenes prognose svag, men dog positiv. Derfor forventes arbejdsløsheden også kun at stige svagt. I 2024 forventes arbejdsløsheden således blot at være på samme niveau som før pandemien.

Opbremsningen medfører, at beskæftigelsen gradvist vender tilbage til sit strukturelle niveau.

I Dansk Metal deler vi opfattelsen af, at der kommer en opbremsning, som ikke er en recession, men en tilbagevenden til mere "normale" tilstande.

Hvor kraftig opbremsningen skal være, før beskæftigelsen er vendt tilbage til sit strukturelle niveau, er forbundet med stor usikkerhed. Hvis den strukturelle beskæftigelse er undervurderet, behøver opbremsningen ikke at være så kraftig, før beskæftigelsen rammer sit strukturelle niveau.

Vismændene har ligesom Finansministeriet opjusteret den strukturelle beskæftigelse ganske markant. Og der kan måske komme flere opjusteringer af den strukturelle beskæftigelse i de kommende år.

Efter pandemien har vi fået mange mennesker fra kanten af arbejdsmarkedet i arbejde. Det gælder bl.a. ikke-vestlige indvandrere, kontanthjælpsmodtagere og langtidsledige. Derfor er den strukturelle beskæftigelse måske endnu højere, end vismændene og ministerierne aktuelt vurderer. Og derfor behøver opbremsningen måske heller ikke være så hård, før beskæftigelsen er "normaliseret" og tilbage på sit strukturelle niveau.

Vismændene forudser i deres prognose også, at reallønstabet i 2022 stort set bliver indhentet inden for to år.

Dansk Metal deler denne optimisme.

Overenskomstaffalen i industrien indebærer som udgangspunkt lønstigninger på ca. 4 pct. over de to år, aftalen løber. Men de centrale overenskomstforhandlinger i industrien er blot affyringsraketten. I industrien har man nemlig et såkaldt minimallønssystem, som betyder, at der oveni de centralt aftalte lønstigninger også kommer de lønstigninger, som bliver aftalt ude på virksomhederne.

Og her er der gode muligheder for at forhandle betydeligt mere hjem, hvis det går godt i virksomheden. Men overenskomstaffalen på fx transportområdet kan også smitte positivt af på de lokale forhandlinger. På transportområdet er der centralt aftalte lønstigninger på 11-12 pct.

Hvis man derfor laver en gennemsnitsbetragtning, kan lønstigningerne på det private arbejdsmarked over de næste to år meget vel lande på 11-12 pct., og med vismændenes forventninger til inflationen kommer vi dermed meget tæt på at indhente reallønstab.

Det er dog en forudsætning, at der ikke bliver sat gang i en vedvarende lønprisspiral, men det er der også gode chancer for at undgå. Det viser et studie fra IMF.

IMF har på baggrund af historiske data, som går tilbage til 1960, identificeret 22 episoder i verdensøkonomien, som minder om den situation, vi har været igennem efter pandemien.

Studiet viser, at man efter disse episoder typisk har set kraftigere lønstigninger, men inflationen har efterfølgende haft en faldende tendens. Derfor har man ofte set, at reallønstab er blevet indhentet igen.

Det skal også bemærkes, at trods de voldsomme stigninger i inflationen sidste år er forventningerne til inflationen fortsat velforankrede omkring 2 pct. Hvis forventningerne til inflationen på lidt længere sigt begynder at skride, bliver kravene til lønstigningerne selvfølgelig også øget mere permanent. Derfor er det vigtigt, at centralbankerne fører en stram pengepolitik.

Kapitel IV: Virkninger af selskabsskat

Vismændene har lavet en omfattende gennemgang af ministeriernes regneregler for ændringer i selskabsskatten. Vismændene mener, at der helt grundlæggende mangler en lettilgængelig og samlet dokumentation for regneprincipperne bag ændringer i selskabsskatten.

Det er Dansk Metal enige i.

Men vismændenes gennemgang af regneprincipperne afslører også, at der flere steder savnes solid empirisk evidens for flere af regnereglerne.

For eksempel er der ikke solid empirisk evidens for at regne med arbejdsudbudseffekter af ændringer i selskabsskatten. Alligevel regner ministerierne med arbejdsudbudseffekter af ændringer i selskabsskatten efter samme regneprincip, som ved ændringer i personindkomsts-katten ud fra en teoretisk begrundelse om, at hvis lavere selskabsskat løfter lønnen, må det også løfte arbejdsudbuddet.

Dansk Metal finder det problematisk at indregne en arbejdsudbudseffekt, når der ikke er solid empirisk evidens for at indregne en sådan effekt.

AKADEMIKERNE

Kapitel I: Aktuel økonomisk politik

Forkortelse af universitetsuddannelser

Akademikerne deler fuldt ud formandskabets bekymring for konsekvenserne af en afkortelse af kandidatuddannelserne, sådan som regeringen har foreslået. Det fremstår som et drastisk tiltag, som kan få store negative konsekvenser. Vi mener ikke, det er hensigtsmæssigt at gennemføre tiltag, der skader produktivitetsvæksten i Danmark, og det vil en forringelse af uddannelserne alt andet lige gøre.

I den nuværende situation med overskud på de offentlige finanser og høj inflation mener vi tværtimod, at der bør investeres mere i uddannelse. Det vil understøtte produktiviteten på lang sigt, uden at der samtidig skabes inflationspres.

Vi vil gerne kvittere for, at formandskabet sætter fokus på de negative konsekvenser af en forringelse af universitetsuddannelserne. Vi mener dog godt, at der i diskussionen af regeringens reformforslag kunne være mere fokus på, at de videregående uddannelser som helhed er en stor succes. Kandidaterne har lavere ledighed og højere lønninger end kandidater fra andre uddannelser, og de er den gruppe, der yder det største nettobidrag til de offentlige finanser.

Vi anerkender, at der er grund til løbende at se på, om universitetsuddannelserne er, som de skal være. Vi mener dog, at der er andre og bedre måder at finde øget arbejdsudbud og provenu på end ved en forkortelse af uddannelserne. F.eks. gennem bedre meritgivning, jf. uddannelsesudspillet "Flere åbne døre". Vores beregninger peger på, at en meritreform vil kunne give et arbejdsudbud på 3.500 fuldtidsbeskæftigede og et provenu på 920 mio. kr. årligt.

SU

Vi noterer os, at formandskabet støtter regeringens planer om at forkorte SU-perioden til normeret studietid med et maksimum på 58 SU-klip, dvs. en afskaffelse af det sjette SU-år. Vi mener ikke, at forslaget er hensigtsmæssigt. En analyse, Akademikerne har lavet på baggrund af tal fra Danmarks Statistik, viser, at det i helt overvejende grad er studieskiftene, der benytter sig af det sjette SU-år, dvs. det bruges ikke til at forlænge studietiden. Hvis man mener, at studieskift er et problem, må løsningen være bedre studievejledning.

Samtidig er det bekymrende, at regeringen ikke kan garantere, at provenuet på 1,2 mia. kr. ved en afskaffelse af det sjette SU-år vil blive tilbageført til uddannelsesområdet.

Frdrag for investeringer i forskning og udvikling

Formandskabet anbefaler, at frdraget for investeringer i forskning og udvikling ikke hæves. Vi er enige i, at der er argumenter både for og imod indirekte støtte til private virksomheders forskning og udvikling. Men virksomhedernes forskning er afgørende for innovation og konkurrenceevne, og Danmark ligger meget lavt blandt EU-landene, hvad angår skattebegunstigelse af erhvervslivets forskning. Desuden er de private investeringer i forskning over de seneste år faldet fra ca. 2 pct. til ca. 1,8 pct. af BNP, så der er god grund til at skabe sikkerhed og kontinuitet omkring frdraget og bevare det på det niveau, hvor det har ligget de seneste to år.

I den nuværende situation med en overholdbar offentlig økonomi og høj inflation, mener vi, at det er oplagt at prioritere investeringer i forskning, fordi det kan stimulere produktivitetsvæksten uden at skabe inflationspres.

Lukning af jobcentre

Akademikerne deler formandskabets opfordring til, at ændringer af arbejdsmarkedsindsatsen og lukning af jobcentrene skal bygge på evidens. En politisk aftale i sommeren 2022 sikrede, at a-kasserne fra 2024 overtager kontakten med de ledige dagpengeberettigede de første tre måneder af ledighedsforløbet. Herved finansierer de ledige i højere grad selv deres ledighed, hvorved denne omlægning er en nettobesparelse for de offentlige finanser. Vi opfordrer til en udbygning af denne ordning til at omfatte de første seks måneder af ledighedsforløbet.

Store bededag

Det er vigtigt at diskutere de faglige belæg for at antage, at afskaffelsen af store bededag vil have en langsigtet effekt på arbejdsudbuddet. Vi mener dog, at formandskabet burde have mere fokus på det, vi ser som det primære problem i sagen, nemlig at der er tale om et politisk indgreb i løn- og arbejdsvilkår. I Danmark er disse emner normalt noget, der reguleres gennem aftaler mellem arbejdsmarkedets parter. Vi er bekymrede for, om regeringen med dette indgreb har skabt præcedens for en øget politisering af arbejdsmarkedsreguleringen. Det kan få store negative konsekvenser på sigt.

Kapitel II: Konjunktur og offentlige finanser

Det er positivt, at beskæftigelsen skønnes at falde mindre, end det blev forventet i vismændenes seneste prognose. Omvendt vækker det selvsagt bekymring, at beskæftigelsen forventes at falde med 60.000 frem mod 2025. I det lys vil vi understrege vigtigheden af at være påpasselig med at foretage vidtgående politiske indgreb i dagpengesystemet og den aktive arbejdsmarkedspolitik. Fra 1. maj er der indført en forringelsen af dimittenders dagpenget. Vi har beregnet, at 5.000 dimittender årligt kan miste dagpenget som følge af reformen. Samtidig er der i finansloven for 2023 lavet besparelser på den aktive arbejdsmarkedspolitik (trainee). Det er efter vores opfattelse problematisk at indføre denne type forringelser under en højkonjunktur, hvor konsekvenserne er beskedne. Det betyder, at man indfører regler, der kan være til stor skade, når økonomien vender.

Akademikerne er glade for, at den offentlige økonomi er overholdbar, og vi vil opfordre til, at man i de kommende år diskuterer, hvordan overholdbarheden kan disponeres. Der er et særskilt hensyn til at undgå at puste til inflationen, og derfor mener vi, det er oplagt at investere i uddannelse og forskning. Det er afgørende at prioritere tiltag, der understøtter produktiviteten.

Kapitel III: Velstand og velfærd

Vi kvitterer for DØR's arbejde med at få et mere nuanceret grundlag at diskutere velfærd på. Det virker indiskutabelt, at faktorer såsom levetid skal indregnes som en kilde til velfærd.

I forhold til arbejdsmarkedet mener vi, det ville være relevant at se på faktorer som trivsel og motivation. Blandt vores medlemsorganisationer meldes der om øget arbejdspress og stress, og der er mange steder af den grund et ønske om reduceret arbejdstid. Ud over at det forhold kan få stor økonomisk betydning, hvis dette kommer til at påvirke arbejdsudbuddet, er det efter vores opfattelse relevante problemstillinger at have fokus på i en bredere diskussion og opførelse af velfærd.

Kapitel IV: Virkninger af selskabsskat

Formandskabet har flere gange peget på, at det er vigtigt, at ministeriernes regneprincipper overholder visse kriterier for god skik. Et af disse kriterier består i, at der bør være en udtømmende og opdateret dokumentation af regnereglerne og metoderne bag. Akademikerne påskønner, at formandskabet fortsat holder fast i dette.

I forhold til den aktuelle vurdering af beregningsprincipper for effekter af ændret selskabsbeskatning mener vi, at formandskabet bør forfølge sagen. Hvis ministerierne lægger for optimistiske skøn til grund for beregninger af effekten af at lempe selskabsskatten, kan det give skævheder i vurderingen af, hvilke skatter det i virkeligheden er mest optimalt at regulere, herunder indkomstskat. Det er naturligvis ikke hensigtsmæssigt.

DI – DANSK INDUSTRI

DI deler grundlæggende vismændenes syn på finanspolitikken i 2023 og 2024 samt vurderingen af, at finanspolitikken har været for lempelig sidste år.

Vismændene gentager deres opfordring (fra "Produktivitet 2023") til, at den bebudede indførelse af permanent 130% FoU-fradrag afventer en analyse af forslagets samfundsøkonomiske gevinster.

DI er uenig heri og mener, at de samfundsøkonomiske gevinster ved private virksomheders forskning allerede er godt belyst i international litteratur (f.eks. "R&D Tax Incentives: Evidence on design, incidence and impacts", OECD 2016). Det styrkede (danske) FoU-fradrag skal herudover primært ses som et modsvar til de lande omkring Danmark (samt f.eks. USA), som over de senere år kraftigt har forbedret forholdene – herunder skattemæssigt – for privat forskning. En DI analyse ("Danmark i bund på vilkår for forskning og udvikling", DI august 2021) viser

således, at Danmark halter efter udlandet, når det gælder favorable rammer for virksomheders forskningsaktivitet.

Mens vismændene umiddelbart er positive over for regeringens planer om at sænke marginalskatten for nuværende topskatteydere med indkomster op til 750.000 kr. (den nye mellemskat), så er de mere kritiske over for den nye top-topskat på indkomster over 2,5 mio. kr. Top-topskatten kan både sænke arbejdsudbuddet og reducere produktiviteten. Hertil kommer, at en stor del af de umiddelbart berørte skatteydere er hovedaktionærer, som vil have mulighed for at omklassificere deres indkomst fra løn til udbytte og dermed undgå top-topskatten. Dette kan betyde, at top-topskatten ikke vil indbringe det ventede provenu.

DI deler vismændenes kritiske syn på top-topskatten og opfordrer på den baggrund regeringen til at undlade at hæve den øverste marginalskat. Hvis en forhøjelse gennemføres, bør denne afvente en reform af kapitalbeskatningen, hvor der samtidig indføres en egentlig hovedaktionærmodel som det kendes fra de øvrige nordiske lande. Med en hovedaktionærmodel vil det ikke længere være nødvendigt at have symmetri mellem øverste marginalskat på lønindkomst og øverste (sammensatte) marginalskat på aktieindkomst.

DI er ligesom vismændene tilhængere af en permanent lavere beløbsgrænse. Det er et skridt på vejen, at den særlige beløbsordning med den lavere grænse på 375.000 kroner er blevet gjort permanent. DI mener dog også, at kravet om, at der kun kan gives nye tilladelser via ordningen, når bruttoledigheden er lavere end 3,75 pct., bør fjernes. I de kommende år vil den strukturelle beskæftigelse have en meget afdæmpet udvikling. Med en ledighedsgrænse for at bruge den særlige beløbsordning, der ligger lavere end det strukturelle ledighedsniveau, bidrager ordningen kun i højkonjunkturer og løfter ikke den strukturelle beskæftigelse.

Vismændene forventer, at regeringens forslag om forkortelse af op mod 50 pct. af kandidatuddannelserne vil have negative produktivitetseffekter. Derfor har de anbefalet, at der laves en omlægning af en mindre andel af kandidatuddannelserne på forsøgsbasis for at undersøge effekterne af en omlægning. Derudover har vismændene tidligere foreslået, at SU på kandidatdelen omlægges til lån.

DI ønsker at friholde STEM- og sundhedsuddannelser fra forkortelser, og DI ønsker som følge heraf, at meget færre uddannelser, end regeringens forslag angiver, skal omlægges. DI har selv foreslået andre redskaber, såsom SU-reform, flere udenlandske studerende og ledighedsbaseret dimensionering som veje til at opnå det ønskede arbejdsudbud. Indfasning kan overvejes, men det er svært at forestille sig forsøgsordninger. Det er enten-eller.

DI har selv foreslået en SU-reform, som omlægges SU til lån generelt og indfører eftergivelse ved gennemførelse af studium på normeret tid. En omlægning vil i øvrigt være en fordel i forbindelse med den kommende markant stigende forventning til antallet af studerende på erhvervskandidatuddannelser, som er et led i kandidatreformen, fordi incitamenterne til at tage en erhvervskandidatuddannelse vil blive markante, hvis SU'en lånebaseres.

Vismændene kommenterer, at 70 pct. målsætningen kan opnås med en omlægning af de nuværende afgifter til en ensartet drivhusgasbeskatning på ca. 1.100 kr. pr. ton CO₂e. Desuden påpeger vismændene, at de samfundsøkonomiske omkostninger i den grønne omstilling minimeres, hvis målene nås gennem en ensartet beskatning af alle nettoudledninger af drivhusgasser i Danmark, der annonceres hurtigt og troværdigt.

DI er enig med vismændene i, at en mere ensartet CO₂-beskatning er vejen frem, og at forudsigelige rammevilkår er vigtige for at mindske omkostninger og for at fremme virksomhedernes klimainvesteringer.

DI mener dog ikke, at en CO₂-afgift kan stå alene. Der er behov for yderligere virkemidler for at kunne leve op til klimalovens principper og tænke vækst, klima og konkurrenceevne sammen. DI mener, at en CO₂-afgift bør suppleres med målrettede indsatser til teknologier, der på nuværende tidspunkt ikke er rentable f.eks. kritisk infrastruktur, CCUS, PtX, pyrolyse, etc. Det skyldes, at den nødvendige CO₂-afgift afhænger af prisen på de nødvendige klimateknologier.

DI kan tilslutte sig Vismændenes vurdering af dansk og international økonomi. Udviklingen i beskæftigelse og BNP har overrasket positivt, og både dansk og international økonomi har indtil videre vist sig mere robuste over for den høje inflation og de stigende renter end ventet. Der er nu udsigt til en afdæmpning af dansk økonomi, men der ventes fortsat et betydeligt pres på arbejdsmarkedet i år og til næste år.

Vismændene forventer, at der hele vejen frem mod 2030 er pæn afstand til budgetlovens grænse for det strukturelle underskud på 1 pct. af BNP.

Samtidig skønner vismændene, at den strukturelle beskæftigelse i perioden 2014-2022 er steget med ca. 250.000, hvoraf 30.000 personer kan tilskrives en opjustering siden vurderingen i efteråret. Det indikerer alt andet lige, at kapaciteten i dansk økonomi er steget permanent.

DI er enig i, at de offentlige finanser grundlæggende er sunde og holdbare. Det er helt centralt, at der er sunde offentlige finanser, der skaber tryghed omkring dansk økonomi. Derfor bør en udmøntning af det forbedrede råderum også målrettes initiativer, der bidrager til at fremtidssikre dansk økonomi.

DI har også noteret sig, at beskæftigelsen i økonomien ser ud til at være steget permanent. En stor reformvillighed, især i slutningen af 00'erne og starten af 10'erne, har forbedret den strukturelle beskæftigelse markant. Derudover har erhvervslivet vist, at de løbende er i stand til at skabe nye og attraktive arbejdspladser, der fortsætter med at hæve beskæftigelsen, selv i svære tider. Erhvervslivet har i endnu højere grad end tidligere været i stand til at fastholde seniorer og tiltrække udenlandsk arbejdskraft.

SMVDANMARK

Økonomisk politik

SMVdanmark er grundlæggende enig med formandskabet i vurderingen af dansk økonomi. Det seneste år har budt på positive overraskelser både med hensyn til den strukturelle beskæftigelse og den faktiske beskæftigelse og vækst i økonomien. Aktivitetsniveauet i dansk økonomi vurderes derfor i skrivende stund at ligge over det strukturelle niveau.

Der er foretaget kraftige pengepolitiske stramninger fra ECB, som forventes at medvirke til en afkøling af økonomien og presse inflationen ned. Det er helt nødvendigt, og samtidigt er det vigtigt, at pengepolitikken ikke bliver for stram eller lempes for sent, så dansk og europæisk økonomi går fra højkonjunktur til recession.

På samme måde er der brug for en afstemt finanspolitik, hvor den største risiko i øjeblikket er, at finanspolitikken skaber et unødigt kapacitetspres på økonomien. SMVdanmark ser derfor med skepsis på de seneste års stigning i den offentlige beskæftigelse, som direkte øger presset på arbejdsmarkedet. Den nuværende situation, hvor det finanspolitiske råderum også er opjusteret, kalder nærmere på en reduktion i det offentlige forbrug, som har en høj finanseffekt sammenlignet med skattelettelser, hvor både opsparingskvote og importkvote reducerer virkningen på indenlandsk efterspørgsel. Det gælder ikke mindst en lempelse af skatten på positiv og negativ aktie- og kapitalindkomst til fx 25 pct. (nominelt) gennem en fuldt finansieret lempelse (fx gennem lavere offentligt forbrug). Det ville dæmpe kapacitetspresset i økonomien, løfte beskæftigelsen og understøtte iværksættormiljøer, som må antages at være mere afhængig af små investorer tæt på virksomheden, og som ikke har samme adgang til internationale kapitalmarkeder, som ikke rammes af den høje danske aktie- og kapitalindkomstbeskatning. En bedre udnyttelse af ressourcerne i den offentlige sektor gennem fx større konkurrence kan desuden bidrage til højere produktivitet (og kvalitet), jf. Produktivitetskommissionen.

Generelt har erhvervslivet klaret sig godt på bagkant af Corona. Det er sket til trods for udfordringer med nedlukninger, hårde afbetalingsbetingelser på coronalån, energikrise og store stigninger i materialepriserne. For bygge og anlæg ser vi samme billede, men med nogle vigtige undtagelser. Virksomheder specialiseret i nybyggeri har oplevet en kraftig opbremsning, og vi venter fortsat på en stabilisering og senere vending her. Vi ser fx det laveste niveau af antal m2 under opførelse i over 20 år. Her spiller både rentestigninger og stigninger i materialepriserne ind. I det lys bør det være et opmærksomhedspunkt, at vi ikke får en for asymmetrisk opbremsning i dansk økonomi. I Økonomisk Redegørelse fra maj 2023 forventer regeringen et beskæftigelsestab på 22.000 personer fra 2022 til 2024, hvoraf de 20.000 er i bygge og anlæg. Det svarer til en nedgang i beskæftigelsen i bygge og anlæg på næsten 10 pct. på blot to år. Risikoen for en ubalanceret opbremsning synes derfor reel.

Konkrete anbefalinger

SMVdanmark er enig med formandskabet i, at det eksisterende finanspolitiske rammeværk bør fastholdes for Danmark. Desuden mener SMVdanmark, at EU-Kommissionens forslag til en tilpasning af reglerne for lande med høj gæld kun bør indføres, hvis de suppleres med tilstræk-

keligt afskrækkende sanktioner ved overskridelser af reglerne. I mange EU-lande er finanspolitikken ikke holdbar, og der er brug for et reformpres for at imødegå udfordringerne i de kommende årtier, hvor risikoen for en sydeuropæisk gældskrise er betydelig.

SMVdanmark ser kritisk på en permanent lempelse af F&U-fradraget og foretrækker en generel lettelse af selskabsskatten, som virker neutral på forskellige typer af investeringer, og som kan øge egenkapitalfinansieringen i virksomheder og løfte produktiviteten.

I lighed med formandskabet ser SMVdanmark kritisk på et nyt skattetrin ved 2½ mio. kr., og vi forudser væsentlig skatteomgåelse samt følgelig et meget lavt provenu. Vi ser ingen årsager til at øge marginalbeskatningen i Danmark.

I forhold til den aktive arbejdsmarkedspolitik er det vigtigt, at systemet skaber de rigtige incitamenter for godt jobmatch. Der er en åbenlys udfordring ved, at jobcentrene skal kunne håndtere meget forskellige ledige. Samtidig er både regelmængden og ressourceforbruget i jobcentrene bekymrende.

SMVdanmark er enig med formandskabet i, at der ikke er grundlag for at forvente negative virkninger af lavere beløbsgrænse, mens man derimod vil kunne forvente effektivitetsgevinster. Konkret ønsker vi at reducere grænsen til 325.000 kr., så det bliver nemmere for virksomheder at tiltrække den arbejdskraft, som de både for nuværende og på længere sigt har brug for.

SMVdanmark støtter en forkortelse af SU-perioden, og er enige med formandskabet i, at man med fordel kan fjerne SU på hele kandidatdelen. Danske 25-34-årige er gået fra at have den syvendehøjeste beskæftigelsesgrad i Europa (2005) til en placering som nr. 20 (2022) af 30 lande. En stor del af forklaringen er høj uddannelsesaktivitet, hvor der kan være en risiko for, at forbrugsindholdet på nogle uddannelser er højt, mens investeringerne i humankapital er begrænsede.

Vi er enige med formandskabet i, at det empiriske grundlag for afkortet kandidatuddannelse og et samtidigt kvalitetsløft er mangelfuld. SMVdanmarks umiddelbare vurdering af forslaget er dog mere positiv end formandskabets, idet bl.a. potentialet for en tættere knytning til erhvervslivet vægter højt. Desuden kan man med fordel arbejde videre med dimensionering af uddannelserne på baggrund af arbejdsmarkedetsperformance.

SMVdanmark er enige i formandskabets betragtninger vedrørende statsstøtte. Det er generelt uheldigt, når vi fx ser EU øge erhvervsstøtten som et modsvar til USA's IRA. Argumentet for erhvervsstøtte ligger i, at der også bør være lige konkurrencevilkår mellem lande. Her bør det nævnes, at erhvervsstøtten i EU i forvejen er høj. Man skal også huske, at argumentet gælder begge veje. Hvis vi ikke ønsker ulige konkurrence i eller udenfor EU på baggrund af erhvervsstøtte, så har Danmark også et ansvar for ikke at skubbe til erhvervsstøttekonkurrencen på bl.a. klima- og energiområdet.

I relation til betragtningerne om en kilometerbaseret afgift konstaterer vi, at det er et sundt princip, at afgifter afspejler de negative eksterne omkostninger. Et eventuelt provenu fra afgiftsstigninger bør derfor også føre til tilsvarende afgiftslempelser på varer, hvor der ikke er empirisk belæg for afgiftsniveauet ud fra negative eksternaliteter. Det gælder fx registreringsafgiften.

FORBRUGERRÅDET TÆNK

Hermed fremsendes skriftlige kommentarer til diskussionsoplægget:

- Forbrugerrådet Tænk finder overordnet, at diskussionsoplægget gennemgår og analyserer en række meget relevante samfundsøkonomiske emner.
- I kapitel II anføres det, at det tyder på, at effekterne af den høje inflation og højere rente endnu ikke er slået igennem. I Forbrugerrådet Tænk er det dog erfaringen, at mange forbrugere allerede er hårdt ramt af de højere priser og renter. Det er derfor vigtigt, at det fulde gennemslag følges nøje. Vi skal derfor opfordre til, at rådet nøje følger, hvordan gennemslaget kommer til at udspille sig for forbrugerne. Det kan således bl.a. undre, at på trods af at priserne på råvarer og energi for en rum tid siden er faldet meget, er dette ikke slået igennem i fødevarepriserne. Forbrugerrådet Tænk finder derfor behov for, at rådet foretager en nærmere analyse af årsagerne hertil. Endvidere ser vi gerne, at der i den kommende rapport analyseres, hvordan de højere renter slår igennem på forbrugernes formue og gæld.
- I kapitel III præsenteres en såkaldt velfærdsindikator. Den viser indikatoren for forskellige befolkningsgrupper og geografiske områder. Forbrugerrådet Tænk har ikke bemærkninger til den tekniske opgørelse af indikatoren. Men vi hilser det fortsatte arbejde med indikatoren velkommen, da den giver et bredere mål for velfærd end traditionelle økonomiske opgørelser af velfærd.

CEPOS

Af cheføkonom og vicedirektør Mads Lundby Hansen, CEPOS

Kapitel I og II: Aktuel økonomisk politik + Konjunktur og offentlige finanser

Vismændene har revideret deres prognose betydeligt. I efterår 2022-rapporten forventede de en nedgang i beskæftigelsen på 100.000 personer frem til 2024. På nuværende tidspunkt er beskæftigelsen 80.000 højere end forventet i efterårsrapporten. Vismændene forventer nu en mere afdæmpet nedgang i beskæftigelsen på 60.000 personer fra 2022 til 2025. Samtidig opjusterer vismændene deres skøn for den strukturelle beskæftigelse med 30.000 personer, hvilket forbedrer den strukturelle saldo.

Siden efterårsrapporten har vismændene opjusteret den strukturelle saldo i 2030 med 0,3 pct. af BNP. Vismændene skønner nu en strukturel saldo på 0,1 pct. af BNP i 2030, samtidig med at de har indlagt en høj vækst i det offentlige forbrug på godt 1 pct. Et overskud på 0,1 pct. af

BNP er langt over regeringens mål om et underskud på 0,5 pct. af BNP i 2030. Samlet konkluderer vismændene, at de offentlige finanser er sunde. Det er endda uden at indregne en effekt i 2030 af afskaffelsen af store Bededag. Med andre ord vil de offentlige finanser altså også være meget sunde uden afskaffelse af store Bededag.

Jeg er helt enig i vismændenes pointer omkring effekterne af at afskaffe store Bededag. Da afskaffelsen ikke påvirker de økonomiske incitament, bør man ikke indregne en varig effekt på arbejdsudbuddet, medmindre der fremlægges solid dokumentation for en sådan effekt. Og det har Finansministeriet ikke gjort.

Vismændene kritiserer, at finanspolitikken er for lempelig for 2023, og dermed hjælper finanspolitikken ikke til at dæmpe inflationspresset. Jeg er enig i denne kritik. En opstramning kunne ske gennem færre offentligt ansatte. Siden Mette Frederiksen trådte til i 2019, er der kommet mere end 40.000 ekstra offentligt ansatte. Desuden kunne man have undladt at udbetale inflationshjælp til bl.a. kontanthjælpsmodtagere og folkepensionister.

Vismændene kritiserer regeringens forslag om lavere skat på arv af familieejede virksomheder. Kritikken går primært på, at når der er forskellige satser på arv for familievirksomheder og anden arv, så giver det et skattemæssigt incitament til bl.a. at lade virksomheden gå i arv frem for at sælge virksomheden. Jeg er enig i kritikken. Der bør være ens skattesatser for arv. Jeg anbefaler derfor, at man helt afskaffer arveafgiften, bl.a. fordi arveafgiften indebærer en meget høj real afkastbeskatning af opsparing.

Vismændene kritiserer desuden SVM-regeringens forslag om at forhøje fradraget i selskabsskatten for forskningsudgifter, bl.a. fordi det *"indebærer en væsentlig favorisering af F&U sammenlignet med andre investeringer"*, og fordi der ikke er solid evidens for, at en sådan favorisering giver en samfundsøkonomisk gevinst. Jeg er meget enig i kritikken og anbefaler, at man sænker den generelle selskabsskattesats, som rammer alle virksomheder, frem for kun at lempe selskabsskatten for virksomheder med forskningsudgifter.

Der bliver givet øget statsstøtte i USA, og EU-Kommissionen har fremsat forslag om at lempe EU-regler for statsstøtte. Vismændene anbefaler i den sammenhæng, at der ikke laves nye støtteordninger i Danmark. Det stemmer fuldt ud overens med en nylig analyse fra CEPOS. Både CEPOS-analysen og vismændene peger på, at det kan være en gevinst for Danmark at importere billigere varer fra lande, der giver statsstøtte.

Kapitel III: Velstand og velfærd

Vismændene har lavet et relevant arbejde mht. beregningerne af en velfærdsindikator. Ganske interessant finder vismændene, at den geografiske ulighed målt på velfærd ikke er vokset siden 2008, i modsætning til geografisk ulighed målt på disponibel indkomst. Resultatet skyldes i høj grad at forskellene i levetid mellem landsdelene er indsnævrede siden 2008. Samtidig finder vismændene at den geografiske ulighed er mindre målt på velfærdsindikatoren end når man måler på disponibel indkomst.

Det er oplagt, at levetid og fritid har betydning for velfærden for et lands indbyggere. BNP pr. indbygger medregner ikke disse parametre, men det gør velfærdsindikatoren. Vismændene inddrager også ulighed som en parameter. Her er det dog væsentligt at bemærke, at det er velkendt, at der er et trade-off mellem velstand og lighed, når man fx ser på konkrete reformer i Danmark.

Som en grov indikator er velfærdsopgørelsen interessant. For beslutningstagere er det dog mere gennemskueligt, hvis de enkelte komponenter i velfærdsindikatoren opgøres hver sig. Dvs. når man skal vurdere effekten af fx lavere skat, bør man opgøre effekterne på velstand, ulighed mv. hver for sig, og så kan politikerne selv beslutte, om forslaget er godt eller skidt. Frem for at alle effekterne samles i en velfærdsindikator, som implicit vægter de forskellige effekter på en svært gennemskuelig måde. Politikerne skal ikke have påduttet en bestemt nyttefunktion, men selv have mulighed for at vurdere konsekvenserne. Det ændrer som sagt ikke på, at velfærdsindikatoren er en interessant opgørelse.

Velfærdsindikatoren indregner det samlede forbrug (både offentligt og privat) som udtryk for levestandard. Der er imidlertid stor forskel på privat og offentligt forbrug: Ved privat forbrug bestemmer borgerne selv, hvordan pengene bruges. Her må man formode, at hver borger vælger at bruge pengene på noget, der har stor værdi for vedkommende selv. Modsat med offentligt forbrug, hvor politikerne bestemmer hvad pengene bruges på. Dermed er der risiko for, at pengene bruges på noget, der ikke skaber samme høje værdi for borgerne.

Velfærdsindikator – makro-opgørelse for OECD-lande

Indikatoren anvender ulighed i forbrug som input. Der er imidlertid ikke særligt robuste opgørelser af forbrugsulighed, og selv for Danmark er der ingen, der regelmæssigt opgør forbrugsuligheden. Derfor må der være tale om meget usikre opgørelser, som indgår i indikatoren. Fx indgår der slet ikke data for forbrugsuligheden for Danmark, og den er derfor estimeret på baggrund af indkomstuligheden. Det svækker troværdigheden af indikatoren mærkbart.

Velfærdsindikator – opgørelse på registerdata for Danmark

Vismændene finder, at der er langt mindre geografisk ulighed (for velfærdsindikatoren), når der måles på fødested frem for på nuværende bopæl. Det er en vigtig pointe. En del af den geografiske ulighed i fx forbrug og levetid målt på bopæl skyldes flyttemønstre, og denne del kan altså ikke tilskrives dårlige muligheder som følge af fødestedet.

Opgørelsen medregner det aktuelle forbrug som input i velfærdsindikatoren. Derimod medregnes opsparing (som forbruges senere) ikke. Det er problematisk, fordi forskelle i forbrugskvoter dermed giver anledning til forskelle i den opgjorte velfærdsindikator. Hvis man i Vestjylland har en forbrugskvote på 90, mens forbrugskvoten er 100 i Hovedstaden, så trækker det ned i velfærdsindikatoren for Vestjylland (sammenlignet med en forbrugskvote på 100), på trods af at de opsparede midler kan anvendes på et senere tidspunkt.

Kapitel IV: Virkninger af selskabsskat

Som en del af vismændenes pålagte opgave med at overse centraladministrationens konsekvensvurderinger af økonomisk-politiske tiltag har vismændene lavet en god gennemgang af

Finansministeriets regneprincipper ved ændringer i selskabsskatten. Overordnet set er kapitlet et eksempel på det nyttige i, at vismændene har denne opgave.

Vismændene gør opmærksom på, at der ikke findes nogen samlet dokumentation af beregningsmetoden. Jeg tilslutter mig vismændenes opfordring til at rette op på dette.

Vismændene finder empirisk støtte for Finansministeriets antagelser om, at selskabsskatten reducerer investeringsniveauet og dermed produktiviteten og BNP. Det bekræftes også af Produktivitetskommissionen, som på baggrund af empiriske studier udnævnte selskabsskatten til den mest væksthæmmende skat.

Gennemgangen tydeliggør, at der er betydelig inkonsistens med hensyn til forekomsten af overnormal profit mellem de enkelte delmodeller i Finansministeriets regneprincipper. I beregningen af incidensen af selskabsskatten antages, at der ikke eksisterer overnormal profit, mens man i delmodellen for den internationale lokaliseringsbeslutning og i modellen for tilbageløb antager, at den overnormale profits andel af beskatningsgrundlaget er henholdsvis 35 pct. og 20 pct. Finansministeriet opfordres til at fjerne denne inkonsistens.

Som vismændene gør opmærksom på, har selskabsskatten betydning for virksomhedernes finansieringsstruktur. Selskabsskatten forvrider finansieringsbeslutningen til gunst for fremmedkapital og giver dermed anledning til "overdreven lånefinansiering og dermed mere skrøbelige virksomheder". Denne effekt indgår ikke i Finansministeriets beregninger og er i vismandsrapporten kun nævnt i et kort teoretisk afsnit. Når vismændene tager effekter af selskabsskat til behandling, bør de også fokusere på de effekter, som Finansministeriet udelader – og ikke kun fokusere på de områder, som Finansministeriet har med. Dvs. vismændene udelader i dette tilfælde en negativ effekt af selskabsskat. Navnlig i den finansielle sektor, som endog er pålagt ekstra selskabsskat, kan incitamentet imod at holde egenkapital have negative samfundsøkonomiske konsekvenser.

Vismændene anbefaler, at selskabsskattens effekt på overskudsflytning ud af landet kun skal beregnes ud fra den del af selskabsskattegrundlaget, som kommer fra store multinationale selskaber. Vismændene henviser til en opgørelse fra Skatteministeriet, hvor 49-63 pct. af selskabsskattebetalingerne stammer fra multinationale selskaber (defineret ved koncerninterne transaktioner på over 10 mio. kr.). Men også mindre selskaber med en beskeden udenlandsk tilstedeværelse har mulighed for overskudsflytning. Det er derfor ikke oplagt, at Finansministeriet bør følge vismændenes anbefaling. Vismændenes anbefaling reducerer selvfinansieringsgraden ved lavere selskabsskat med op til 15 pct. point alene fra overskudsflytning, så det har meget stor betydning for effekten på de offentlige finanser.

Kapitlet giver ikke belæg for at ændre Finansministeriets beregningsantagelse om 100 pct. nedvæltning i lønnen. Kapital er mindre mobil på kort sigt og empiriske målinger fanger derfor typisk ikke den langsigtede effekt. Tegn på overnormale afkast vil for det meste være et kortsigtsfænomen sfa. f.eks. quasi-rents, netværksrenter eller Schumpetersk innovationsdynamik.

Desuden viser opgørelser, at overnormal afkast i alt overvejende grad findes i Nordsøen, hvor den allerede er genstand for en særlig beskatning (se s. 81 i Skatteministeriets rapport "Serviceeftersynet af vilkårene for kulbrinteindvinding").

Kapitlet har en diskussion om, hvorvidt nedvæltningen i lønninger kun påvirker højtloønnede frem for alle løngrupper. Vismændene fremlægger ikke solid empirisk støtte for dette. Tværtimod finder et af vismændene fremhævet studie (Fuest et al 2018), at de relativt lavtlønnedes løn godt kan påvirkes relativt meget.

FINANS DANMARK

Den aktuelle konjunktursituation, finanspolitik og kreditvilkår

Finans Danmark deler i hovedtræk formandskabets vurdering af den aktuelle konjunktursituation i dansk økonomi, herunder opjusteringen af den strukturelle beskæftigelse og en mere gradvis afdæmpning af økonomien end ventet i efteråret. I det lys finder vi, at formandskabet tenderer at være noget skeptiske med hensyn til udviklingen i beskæftigelsen i de kommende kvartaler. Det underbygges af, at virksomhederne højere grad end tidligere synes at holde på medarbejderne trods midlertidig nedgang i efterspørgsel og produktion, hvilket blandt andet skal ses i lyset af de senere års erfaringer med et stramt arbejdsmarked.

Finans Danmark er dermed også enige med formandskabet i, at finanspolitikken for 2024 ikke må bidrage yderligere til kapacitetspresset i økonomien, og at den med fordel kan indeholde en mindre opstramning. Denne anbefaling kommer dog med det forbehold, at vi endnu ikke har set den fulde økonomiske effekt af de omfattende pengepolitiske stramninger – den kontraktive effekt heraf kan blive betydelig, især hvis inflationen ikke aftager som skønnet i de kommende måneder, og stramningen af pengepolitikken dermed bliver større og mere længerevarende, end det ventes nu.

Formandskabet nævner, at der er tegn på strammere kreditvilkår i USA efter den pengepolitiske opstramning, og at den finansielle uro i USA først på året risikerer at medføre yderligere stramninger af kreditvilkårene, som vil virke dæmpende på den økonomiske aktivitet. Det gav også en vis opmærksomhed, at danske banker i 1. kvartal meldte om strammere kreditvilkår for især privatkunder i Nationalbankens udlånsundersøgelse. Det er dog vigtigt at understrege, at stramningen herhjemme afspejlede, at højere forbrugerpriser medfører, at der skal forudsættes større udgifter til familiernes løbende udgifter i kreditværdighedsvurderinger for boliglån, samt at Finanstilsynet har indskærpet en hurtigere tilbagebetaling af banklån til boligkøb. Bankernes kreditpolitik er – ud over disse eksternt bestemte forhold – grundlæggende uændret.

Boligmarked og boligbeskatning

Finans Danmark deler formandskabets vurdering af, at den seneste tids fald i boligpriserne skal ses i lyset af øget usikkerhed og forventningen om en økonomisk afdæmpning samt en mærkbar stigning i realkreditrenterne. Vi er enige med formandskabet i, at udskydelsen af den nye boligskattereform ad flere omgange øger usikkerheden om, hvor meget boligpriserne i 2024 påvirkes af reformen. Forsinkelserne kan medføre, at husholdningerne i mindre grad har været

i stand til at gennemskue effekterne og dermed tage højde for dem i boligkøbs- og -salgsbeslutningen.

Klimapolitik og kilometerbaseret vejafgift

Finans Danmark er enig med formandskabet i, at der må kræves klarhed om, hvilke konkrete eksternaliteter nye afgifter adresserer, så samspillet i et allerede kompliceret skatte- og afgiftssystem ikke ender med en overbeskatning af specifikke eksternaliteter. Klimaudfordringens omfang øger kravet til præcision og klarhed over samspil i afgifterne. I det lys er vi enige med formandskabet i, at det virker uhensigtsmæssigt at differentiere den nye kilometerbaserede vejafgift for lastvogne efter køretøjets emissionsklasse, da den nye vejafgift ikke skal adressere klimabelastningen, men andre eksternaliteter såsom støj og luftforurening.

Afskaffelse af store bededag

Finans Danmark noterer, at formandskabet fastholder sin i medierne udtrykte vurdering af, at afskaffelsen af store bededag som helligdag ikke har nogen langvarig effekt på arbejdsudbuddet. Vi undrer os i den forbindelse over, at formandskabet end ikke nævner, at en fælles helligdag har en koordinations- og normeffekt på befolkningens adfærd, som kan påvirke værdien af denne fridag og altså medføre, at den ikke som udgangspunkt kan fuldt sidestilles med en forhandlet fridag. I det lys finder Finans Danmark ikke, at formandskabet har argumenteret tilfredsstillende for sin påstand om, at effekten på arbejdsudbuddet på længere sigt burde være nul.

Kapitalbeskatning – arv og omlægning af topskat

Finans Danmarks bemærker, at kapitalbeskatningen af personer er høj, asymmetrisk og uensartet i Danmark. Det gælder også i en international sammenligning. Som formandskabet anførte i sin gennemgang af den danske kapitalbeskatning i vismandsrapporten, forår 2019, er det ikke hensigtsmæssigt og medfører et samfundsøkonomisk tab.

Arve- og gaveafgifter bidrager til yderligere forhøjelser af de effektive skattesatser på investeringer og opsparing². Finans Danmark støtter derfor en nedsættelse. Hvis en nedsættelse af bo- og gaveafgiftssatser kun kommer til at omfatte generationsskifte af virksomheder, ender vi med endnu en komplikation i et allerede meget uensartet system. Det taler for, at det prioriteres at foretage en ensartet nedsættelse af bo- og gaveafgiftssatserne. Det vil reducere den gældende forvriddning og samtidig fastholde en ensartet afgiftssats for erhvervsmæssige såvel som andre aktiver.

Finans Danmark bemærker endvidere, at forslaget i regeringsgrundlaget om en ny ekstra topskat på 5 pct. for arbejdsindkomster, der overstiger 2,5 mio. kr., vil komplicere skattesystemet yderligere og samtidig vil forøge udfordringen med at fastholde og tiltrække internationalt mobil arbejdskraft. Vi vurderer, at eventuelle værneregler, der medfører en højere beskatning af aktieindkomst, i givet fald skal begrænses til de hovedaktionærer, som omfattes af en ny ekstra topskat. Finans Danmark fremhæver på linje med formandskabet, at en højere beskatning af andre aktionærer vil forringe tilskyndelsen til at placere opsparing i aktier. Det vil forstærke den

2) Jf. f.eks. skatteministerens svar på Skatteudvalgets spg. 679 af 8. september 2021.

nuværende forvriddning, der medfører et samfundsøkonomisk tab. Der er tværtimod behov for at sikre en lavere og mere ensartet beskatning af kapitalafkast, herunder aktieindkomst.

Kapitel III: Velstand og velfærd

Finans Danmark vil gerne kvittere for, at formandskabet tager det komplicerede spørgsmål om velstand og velfærd op. Det er en væsentlig pointe, at velstand ikke er eller bør være et mål i sig selv, men derimod et (vigtigt) middel til borgernes velfærd.

Den konkrete analyse af forventet livstidsvelfærd virker både saglig og relevant. Den betoner vigtigheden af forskelle i borgernes indkomst og forbrug samt udviklingen heri over et livsforløb. Finans Danmark vil i den forbindelse pege på værdien af en velfungerende finansiel sektor, der muliggør en smidig og effektiv udjævning af forbrug over tid – ikke mindst for borgere, der i udgangspunktet ikke er formuende.

Betydningen af adgang til finansielle ydelser for borgernes velfærd rækker derfor langt videre end boligfinansiering i yderområder, som formandskabet nævner i sine afsluttende overvejelser; og regulatoriske begrænsninger på borgernes adgang til finansiering har derfor negative velfærdskonsekvenser, som formandskabet i øvrigt også understregede i sine overvejelser om låneregulering på boligmarkedet i vismandsrapporten, maj 2022. Finans Danmark opfordrer formandskabet til i kommende rapporter at analysere flere kvantitative aspekter af borgernes velfærd, herunder værdien af en effektiv finansiel sektor.

Kapitel IV: Selskabsskat og dens virkninger

Finans Danmark betragter kapitlet om virkninger af selskabsskat som et centralt og nødvendigt serviceeftersyn, der kan bidrage til, at fremtidige justeringer af den generelle selskabsskat er baseret på gennemskuelige, konsistente regneprincipper, der så vidt muligt bygger på seneste relevante forskningsresultater.

Finans Danmark deler i hovedtræk formandskabets betragtninger om de foreslåede justeringer af regneprincipperne for ændringer i den *generelle* selskabsskattesats. Det er i den forbindelse vigtigt at understrege, at den generelle selskabsskat som udgangspunkt bør være ens for alle sektorer, medmindre der er særlige substantielle forhold, som entydigt taler for sektorspecifikke beskatningsforhold, som f.eks. beskatningen af indvinding af olie og gas i Nordsøen.

Formandskabet kunne med fordel have diskuteret særskilt, hvornår der er tilstrækkelige og velbegrundede argumenter for at afvige fra hovedreglen om, at alle sektorer er underlagt den samme selskabsskat. I tilfælde af differentierede selskabsskatter bør regneprincipperne afspejle de konkrete sektorspecifikke forhold, f.eks. i forhold til konkurrence og muligheden for overskudsflytning. Finans Danmark har tidligere – senest i forbindelse med bemærkningerne til vismandsrapporten, oktober 2022 – understreget betydningen af konkurrenceforholdene og mulighederne for overskudsflytning i finanssektoren for niveauet af den særskat, der i 2022 blev pålagt den finansielle sektor. Det understreger behovet for, at regneprincipperne for sektorspecifikke skatter baseres på sektorspecifikke forhold.

Finans Danmark undrer sig over, at formandskabet i diskussionen af skatteincidens alene fokuserer på overvæltning på kapitalejere og lønmodtagere. I kapitlet nævnes indledningsvis, at overvæltningen af selskabsskatte ændringer kan påvirke kapitalejere, lønmodtagere eller køberne af produktet, dvs. forbrugere og virksomheder. I den efterfølgende diskussion fokuseres der imidlertid alene på overvæltning på kapitalejere og lønmodtagere. Finans Danmark har i forbindelse med særskatten dokumenteret, både teoretisk og empirisk, at overvæltningen på køberne af finansielle ydelser er den primære effekt af øget skat på den finansielle sektor.³

Finans Danmark deler formandskabets betragtninger om overskudsflytning. Det nuværende niveau af selvfinansierungsgraden for overskudsflytning forekommer for højt. Dette bekræftes også af Finans Danmarks analyser i forbindelse med særskatten. I den sammenhæng har Finans Danmark tidligere påpeget, at den finansielle sektor i Danmark overvejende består af virksomheder, der alene opererer i Danmark, mens nogle af de største har Norden som forretningsområde. Med dette udgangspunkt får man ved at anvende formandskabets metodik en selvfinansierungsgrad for den finansielle sektor på 7 pct., svarende til ca. ¼ af den generelle selvfinansierungsgrad for overskudsflytning, når selskabsskattesatsen ændres med 4 pct.-point.⁴

Konkret betyder det, at særskatten på den finansielle sektor må ventes at generere et provenu, der overstiger det tilsigtede med i omegnen af 175 mio. kr. årligt. Det svarer til, at den særlige selskabsskat kunne nedsættes med 0,35 pct.point (fra 4,0 til 3,65 pct.) og stadig dække finansierungsbehovet fra særskatten i forbindelse med aftalen om ret til tidlig pension.

ARBEJDERBEVÆGELSENS ERHVERVSRÅD

Kapitel I og II: Konjunkturvurdering og økonomisk politik

Formandskabet har opjusteret deres vækstforudsigelser i forhold til efteråret på baggrund af en stærkere økonomi end ventet.

AE deler vurderingen af en meget stærk dansk økonomi. Selvom usikkerheden stadig er høj, mener AE, at væksten i eksporten kan blive højere, end formandskabet vurderer. Dansk eksport består i høj grad af mindre konjunkturfølsomme varer som medicin, grøn teknologi og fødevarer, der ikke rammes lige så hårdt af lavere vækst i udlandet.

Formandskabet forventer, at beskæftigelsen stiger med 21.000 personer i 2023 og falder med 46.000 personer i 2024. Samtidig forventes en øget produktivitetsvækst i de private byerhverv.

AE bemærker, at beskæftigelsesfaldet ser voldsomt ud givet, at økonomien vokser gennem hele perioden. Et beskæftigelsesfald af denne størrelsesorden er ikke set siden finanskrisen, hvor væksten faldt betydeligt. AE vurderer derfor, at beskæftigelsen kommer til at klare sig bedre igennem de kommende år, end formandskabet forudser.

3) Jf. Finans Danmark, Effekter af særskat på danske banker, 2020

4) Jf. rapportens tabel IV.7. Finans Danmark redegjorde for et tilsvarende resultat i bemærkningerne til vismandsrapporten, oktober 2022.

Formandskabet har opjusteret deres skøn for den strukturelle beskæftigelse i 2022 med ca. 30.000 personer sammenlignet med vurderingen i *Dansk Økonomi, efterår 2022*.

AE mener, at det nye bud på den strukturelle beskæftigelse ser mere troværdigt ud og kvitterer for en god gennemgang af metodeændringen. Vi mener dog fortsat, at beskæftigelsesgabets størrelse kan være overvurderet i denne fremskrivning.

EU-Kommissionen har foreslået at droppe finanspagtens krav til den strukturelle saldo og offentlige udgiftsvækst i lavgældslande såsom Danmark. Ikke desto mindre anbefaler formandskabet, at Folketinget holder fast i budgetlovens strukturelle saldokrav, som bygger på finanspagtens krav, og som ifølge formandskabet er en del af baggrunden for Danmarks lave gæld.

Danmark har en lang historik for at føre en disciplineret økonomisk politik og havde styr på gælden også under finanskrisen. De sunde offentlige finanser skyldes således ikke budgetloven fra 2014. I en periode i start-80'erne havde vi problemer med en høj og stigende offentlig gæld, men det blev løst bl.a. ved at forbedre den offentlige økonomistyring med en række greb, som stadig står ved magt. Derfor var der ikke behov for et årligt saldokrav, da saldokravet blev indført, og vi vil også fremover kunne klare os fint uden.

Formandskabet har før vist, at budgetlovens årlige saldokrav vil tvinge politikerne til ubegrundede opstramninger i hængekøjeårene. I lyset af, at EU ikke længere vil stille krav til styringen herhjemme, anbefaler AE, at man holder fast i de mellemfristede planer og saldomålsætninger, men indfører mere fleksibilitet i årene frem mod saldomålsætningerne i stedet for at have et lovfastsat årligt saldokrav.

Formandskabet pointerer, at regeringens foreslåede sænkning af arveafgiftssatsen for virksomhedsoverdragelser indenfor familien ventes at have negative produktivitetsvirkninger og muligvis vil mindske det aggregerede arbejdsudbud.

AE mener ikke, at satsen for arveafgift bør sænkes. Både af de grunde, som formandskabet oplister, men også fordi en ny analyse, AE har udarbejdet, viser, at den rigeste pct. af danskerne har 80 pct. af den samlede formue fra unoterede aktier, der f.eks. kan være i familieejede virksomheder. Derfor risikerer man at samle en endnu større del af formuen på få hænder, hvis man sænker arveafgiften.

Formandskabet bemærker, at regeringens forslag om at indføre en ny skat på 5 pct. af personlige indkomster over 2,5 mio. kr. årligt indebærer en betydelig mulighed for skatteomgåelse.

AE mener, at den naturlige løsning på denne omgåelsesmulighed ved regeringens foreslåede skat på indkomster over 2,5 mio. kr. er at udvide skattebasen til ikke kun at omfatte lønindkomst (personlig indkomst), men også (positiv) aktie- og kapitalindkomst. Dermed elimineres muligheden for skatteomgåelse uden komplicerede og administrativt bøvlede værnsregler, og skatten vil blive endnu mere målrettet ud fra et omfordelingsperspektiv.

Kapitel III: Velstand og velfærd – velstand og velfærd på tværs af Danmark

Formandskabet diskuterer forskellen mellem velstand og velfærd og konstaterer, at BNP – som er et velstandsmål – ofte er blevet brugt til at måle velfærd, hvilket giver et mangelfuldt billede.

AE er enig i, at det er vigtigt at være opmærksom på, at BNP og andre velstandsmål er mangelfulde i forhold til at måle velfærd. AE kvitterer for, at formandskabet rejser denne debat med dette indspark.

Formandskabet beregner en velfærdsindikator for en række OECD-lande med henblik på at sammenligne med Danmark. Formandskabet konkluderer blandt andet, at velfærdsindikatoren er 8 pct. højere i Danmark end i USA, selvom BNP er 10 pct. lavere.

AE mener, at det er en interessant øvelse, der på elegant vis sammenligner velfærd på tværs af lande.

Formandskabet beregner også velfærdsindikatoren på tværs af regioner i Danmark både baseret på fødested og bopæl. Formandskabet bruger i rapportens hovedkonklusioner velfærdsindikatoren baseret på fødested til at konkludere, at forskellene på tværs af landsdele er mindre end ved indkomstilighed.

AE mener, at det er problematisk at bruge velfærdsindikatoren baseret på fødested til at måle geografisk ulighed. Hvis man ønsker at bruge en af de to foreslåede velfærdsindikatorer til at måle den faktiske geografiske ulighed, bør man bruge velfærdsindikatoren baseret på bopæl i stedet, da velfærds målet baseret på fødested i højere grad belyser chanceuligheden ved fødslen. Bruger man indikatoren baseret på fødested, giver det et langt mindre klart billede end hovedkonklusionens Figur B, jf. Figur III.11.

Desuden afspejler fødested for store dele af befolkningen omstændigheder, der ligger mange år tilbage og har mindre relevans i dag.

Formandskabet konkluderer i rapportens hovedkonklusion, at der ikke er tegn på stigende geografisk ulighed i velfærd.

AE er uenig i formandskabets konklusion. For det første er det uklart, om de beregnede standardafvigelse i Figur C er befolkningsvægtede. Desuden har en stor del af debatten gået på, at hovedstadsområdet trækker fra resten af landet. Kigger man på velfærdsindekset baseret på bopæl relativt til hovedstadsområdet i 2008 og 2019, så er afstanden for alle landsdele højere i 2019 end i 2008. AE mener altså, at det er forkert, at der ud fra formandskabets indikator ikke er tegn på stigende geografisk ulighed i velfærd.

Formandskabet udregner velfærdsindikatorer på baggrund af landsdele, hvor Bornholm, Byen København, Københavns Omegn og Nordsjælland er slået sammen til Region Hovedstaden.

Der er store interne forskelle inden for de belyste landsdele, især i Region Hovedstaden som defineret her. Det er med til at skjule forskelle i ulighed, som dermed bliver undervurderet. Problemet med fødested burde ikke være relevant for bopæl. Derfor mener AE, at man som minimum bør opdele Region Hovedstaden, når man ser på bopælsindikatoren.

AE mener, at formandskabet bør være påpasselig med at konkludere drastisk på baggrund af resultater, der er stærkt afhængige af både levetid, bopæl vs. fødested, beregning af privat forbrug, værdien af et ekstra leveår, modellens øvrige parametre, mm. Det er desuden uklart, hvordan intraregionale forskelle i forventet levetid påvirker velfærdsindikatoren for regionerne, hvis overhovedet. Det vises tydeligt, at ulighed i forbrug og fritid inden for regionerne har negativ indvirkning på velfærden, men det er uklart om forskelle i levetid inden for regionerne spiller en rolle.

AE finder desuden, at formandskabet med fordel kunne have foretaget en fuldt individ-fordelt analyse af velfærdsindikatoren, hvor alle forventede udfald, inklusive levetiden, er fuldt individualiseret, med henblik på at analysere hvorvidt ulighed i forskellige udfald/dimensioner forstærker eller udjævner hinanden.

Kapitel IV: Virkninger af selskabsskat

I kapitlet foretager formandskabet en omfattende gennemgang af ministeriernes regneprincipper for de afledte virkninger af ændringer i selskabsskatten.

AE kvitterer for den grundige gennemgang og afdækning af ministeriernes regneprincipper vedr. selskabsskat. AE mener dog også, at kritikken ikke er tilstrækkelig i forhold til de dele af regneprincipperne, der primært er funderet i økonomisk-teoretiske modeller og beror på forudsætninger, der forekommer arbitrære og i vidt omfang er udokumenterede. Når ministerierne indregner dynamiske effekter af ændringer i skatter mv., er det afgørende, at der er tale om veldokumenterede effekter med solid empirisk evidens. Det ses ikke at være tilfældet med flere af effekterne på selskabsskatteområdet.

Formandskabet diskuterer de empiriske og teoretiske argumenter for at indregne arbejdsudbudseffekter af ændringer i selskabsskatten. Det konkluderes, at det er fornuftigt at antage en positiv effekt på arbejdsudbuddet af lavere selskabsskat.

AE finder det bemærkelsesværdigt, at formandskabet støtter op om at medregne arbejdsudbudseffekter af ændringer i selskabsskatten, når grundlaget for dette er så fagligt tyndt. Formandskabet henviser endda til flere studier, der påviser en negativ effekt på arbejdsudbuddet af en lavere selskabsskat. Nogle vil have positive arbejdsudbudsvirkninger, mens andre vil påvirke arbejdsudbuddet negativt. Med så stor usikkerhed om fortegnet og størrelsen af arbejdsudbudsvirkningen af selskabsskatteændringer og uden solidt empirisk og teoretisk belæg forekommer det naturligt ikke at indregne dynamiske effekter på arbejdsudbuddet.

Formandskabet foretager ligeledes en vurdering af regneprincipperne for fordelingsvirkningerne af selskabsskat. Det skønnes bl.a., at selskabsskatten er en meget progressiv skat, når

der måles på den umiddelbare fordelingsvirkning ved uændret adfærd, da det er aktionærerne, som skattebyrden påhviler.

AE mener, at det er uhensigtsmæssigt, når regneprincipperne vedr. fordelingsvirkninger af selskabsskatteændringer ikke er i tråd med de øvrige regneregler for bl.a. personskatter og overførsler. Da selskabsskatten ikke umiddelbart påvirker personers disponible indkomst, er det naturligt, at man betragter den incidens af skatten på kort sigt ved uændret adfærd, som falder på aktionærerne. Der er gode argumenter for også at vise de langsigtede fordelingsvirkninger efter adfærdstilpasning, når det kommer til ændringer i selskabsskatten, men her bør det være anbefalingen, at den udgør et supplement til fordelingsvirkningen på kort sigt.

Formandskabet finder, at der bør indregnes en mindre afledt virkning på de offentlige finanser af international overskudsflytning. AE er enig i denne vurdering.

AE er overordnet set også enig i formandskabets anbefalede justeringer af regneprincipperne i forhold til vurderingen af de strukturelle virkninger af ændringer i selskabsskatten.

AE er dog uenig, når formandskabet opfordrer til indregning af yderligere arbejdsudbudseffekter i forbindelse med at fjerne sondringen mellem tilbageløbs- og adfærdseffekter ved selskabsskatten. Grundlaget for at indregne arbejdsudbudseffekter af ændringer i selskabsskatten er meget tyndt, og der er ikke teoretisk eller empirisk belæg for at drage den analogislutning, som medfører en overførsel af regneprincipperne for arbejdsudbudseffekter af personskatteændringer til selskabsskatteområdet.

SÆRLIGT SAGKYNDIG TORBEN M. ANDERSEN

Den globale økonomi har på det seneste klaret sig bedre end forventet trods geopolitisk usikkerhed, uventet høj inflation og rentestigninger. Generelt har der således været en opjustering af de økonomiske prognoser. Det gælder også for Danmark, og i rapporten ventes væksten i BNP i 2023 at blive på 1%, og på samme niveau i 2024, og beskæftigelsen vil i store træk holde sig på det aktuelle høje niveau. Der er samtidig udsigt til overskud på de offentlige finanser. Denne udvikling er overraskende, og derfor er der også – som også fremhævet i rapporten – en særlig usikkerhed knyttet til konjunkturvurderingen på nuværende tidspunkt.

Det vurderes, at finanspolitikken i 2023 vil være aktivitetsmæssig neutral, og for 2024 anbefales det, at finanspolitikken ikke er ekspansiv. Diskussionen af finanspolitikken i rapporten antager implicit, at den diskretionære finanspolitik kan fine-tunes til den økonomiske udvikling. I rapporten fra efteråret 2022 blev det konkluderet: *"Samlet er vurderingen, at det er passende med en omtrent neutral finanspolitik næste år. Finanslovsforslaget for 2023 skønnes at være omtrent neutral for væksten, hvilket derfor vurderes at være passende afstemt med konjunktursituationen og den usikkerhed, der er forbundet med udviklingen"*. I denne rapport konkluderes det, at *"...i lyset af, at presset på økonomiens kapacitetsgrænser fortsat er betydeligt, burde der have været en større stramning"*. Det konkluderes også, at mere generelt *"...vurderes finanspolitikken siden 2019, som nævnt, ikke at afspejle den udvikling, der har været i konjunktursituationen"*. Det er

lidt svært at følge argumentationen og særligt spørgsmålet om den information og dermed konjunkturvurdering, der er tilgængelig i real tid ved fastlæggelse af finanspolitikken, og så en retrospektiv konstatering af udviklingen. Ændringerne i formandskabets konjunkturvurderinger og anbefalinger understreger disse vanskeligheder. Det konstateres også "*Erfaringen viser, at konjunkturudviklingen ofte bliver anderledes end forventet. Større ændringer i konjunktursigterne eller ændringer i den førte finanspolitik i 2023 vil derfor kunne påvirke denne anbefaling*". Disse forhold taler for at afstå forsøg på finanspolitisk fine-tuning via diskretionære ændringer, hvilket også matcher de internationale erfaringer, at timingen af diskretionære finanspolitiske tiltag er meget svær. Der er således en konsensusopfattelse, at den diskretionære finanspolitik kun bør bringes i anvendelse i tilfælde af "store stød" til økonomien. Formandskabets anbefalinger og kommentarer kan omvendt tolkes som støtte til en fine-tuning af den diskretionære finanspolitik. Det vil være nyttigt med en nærmere afklaring heraf i en fremtidig rapport.

Finanspolitikken styres efter regler og et rammeværk, og det er i den sammenhæng vigtigt, at der i EU er fremsat et forslag til en ændring af EU's finanspolitiske regler og rammeværk. De vil også være gældende for Danmark, men da vi dels opfylder de allerede eksisterende regler og dels har egne mere vidtgående regler, er ændringer ikke af direkte betydning. Trods dette er ændringerne af stor betydning for udviklingen inden for EU, og særligt for ØMU-landene, og dermed også af betydning for dansk økonomi. På den baggrund kunne det være ønskeligt med en nærmere gennemgang og diskussion (i kapitel 1 varsles en gennemgang af de nye regler, men det begrænser sig til nogle få beskrivende linjer på side 16 og 17, mens der er en lidt længere men generel omtale i kapitel 2). Udgangspunktet for reformer af de finanspolitiske regler er, at de ikke har fungeret hensigtsmæssigt. Sat på spidsen, har reglerne været overholdt i de lande, som ikke har haft behov for reglerne, og omvendt ikke været overholdt i lande med store finanspolitiske udfordringer. En konsekvens har været en usikkerhed omkring finanspolitikken, som har afspejlet sig både i "gældskrisen" i kølvandet på finanskrisen, og siden i et betydeligt opkøbsprogram fra ECB for at mindske rentespændene på statsobligationer inden for EU. Mulighederne for kollektiv låneoptagelse i NextGenerationEU-programmet skal også ses i den sammenhæng. Ideen med den foreslåede reform er at skabe et mere simpelt system med større nationalt ejerskab og med øget fokus på mellemfristede forhold i et mere transparent system, der kan implementeres og blive overholdt. Fokus flyttes i det foreslåede system til væksten i de offentlige udgifter på mellemlang sigt (4 år). Disse planer kan forlænges til 7-årige planer, hvis landet gennemfører reformer og offentlige investeringer, der er med til at sikre den finanspolitiske holdbarhed. Udgiftsmålet skal være konsistent med, at gælden konvergerer til 60% af BNP. Budgetgrænsen for underskud på maksimalt 3% af BNP og en gæld på maksimalt 60% af BNP fastholdes. For lande, der ikke opfylder reglerne, vil EU kommissionen udarbejde "forløbsanalyser" for at bringe finanspolitikken i overensstemmelse med målene og igangsætte en "excessive deficit procedure". Det er et meget åbent spørgsmål, om forslaget løser de grundlæggende problemer ved det eksisterende system. Grundlæggende er det nye system også baseret på den opfattelse, at "peer pressure" via information kan bringe landene til at gennemføre de nødvendige reformer. Erfaringerne med dette er ikke gode, og de grundlæggende problemer, særligt for ØMU-landene, med en ukoordineret finanspolitik og en fælles pengepolitik er ikke løst med de nye regler. Problemet med at sikre et passende policy-mix er således ikke løst, hvilket vil have afsmittende effekter på Danmark.

Rapporten indeholder interessante betragtninger omkring effekterne af inflation og monetære forhold. Der savnes en mere eksplicit sondring mellem forventet og uforventet inflation. De finansielle markeder tilpasser sig den forventede inflation, og derfor er der et andet gennemslag af forventet end uforventet inflation (reducerede realværdier). Der er aktuelt en diskussion om, i hvilket omfang de finansielle markeders implicite forventninger til fremtidig inflation og renter matcher centralbankernes vurdering og udmeldinger, og det ville være interessant med en nærmere diskussion heraf i forhold til forskellige scenarier for exit fra den nuværende situation.

Rapporten indeholder en interessant analyse af velstand og velfærd. I den politiske debat og i medierne er det ofte en opfattelse, at nationaløkonomi bygger på en præmis om at maksimere BNP eller beskæftigelse uagtet, at det grundlæggende udgangspunkt i lærebøgerne er en afvejning mellem materielle (fx forbrug) og ikke-materielle forhold (fx fritid). Kapitlet er et godt input til en bredere forståelse og diskussion af velstand og velfærd, og konkretiseringen af et velfærdsmål giver et godt udgangspunkt for en sådan diskussion. Konkret tages der udgangspunkt i en analyse af Jones and Klenow (2016), hvor velfærd afhænger af fritid, forbrug og livslængde. Det noteres, at andre forhold kunne indgå, men at dette tager udgangspunkt i centrale forhold, der alment opfattes som værende vigtige for velfærden. Selvom det bemærkes, at andre forhold kan inddrages *"listen er nærmest endeløs i forhold til hvad der bidrager til individernes velfærd, og hvad der kan indgå i nyttefunktionen udover forbrug, fritid og livslængde"*, så savnes en nærmere diskussion af kritiske forhold ved fremgangsmåden i Jones og Klenow (2016) for netop at give et mere nuanceret input til diskussionen af velstand og velfærd. Det gælder blandt andet håndteringen af den offentlige sektor – særlig vigtig ved landesammenligninger, hvor der som bekendt er store forskelle – hvor analysen antager, at privat og offentligt forbrug er perfekte substitutter. Det implicerer strengt taget, at der ikke er noget rationale for skattefinansierede tilbud af fx velfærdsservices til befolkningen. Herudover er det dokumenteret, at disse velfærdstilbud har en selvstændig omfordelende effekt (udover omfordeling via skatter og afgifter). I fremgangsmåden har al fritid den samme velfærdseffekt, uanset om den er frivillig (arbejdstid) eller ufrivillig (fx ledighed, nedsat arbejdsevne, handicap eller sygdom). Fremgangsmåden implicerer også risikoneutralitet med hensyn til levetid. Levetiden er også et godt eksempel på en begrænsning ved fremgangsmåden, dels ved at der eksplicit tages hensyn til ændringer i fx levetid efter fødselstidspunktet og en sondring mellem ex ante (som det ser ud ved fødselstidspunktet) og ex post (som det ser ud undervejs i livsforløbet). Diskussionen om ulighed i levetid er et eksempel på, at ex post forhold tillægges stor betydning i velfærdsvurderinger.

SÆRLIGT SAGKYNDIG METTE EJRNÆS

Forårets rapport er et vigtigt bidrag til diskussionerne om den aktuelle økonomiske politik. Rapporten indeholder en række grundige analyser af forskellige forhold, som vil have betydning for dansk økonomi.

Kapitel I+II: Aktuel økonomisk politik og Konjunktur og offentlige finanser

Kapitlerne indeholder en diskussion af den aktuelle situation for dansk økonomi og behandler emner som skattepolitik, arbejdsmarked, uddannelse og klimapolitik. Desuden diskuteres ministeriernes konsekvensvurderinger af afskaffelse af store bededag. Rapporten fremhæver den vigtige pointe, at der ikke er empirisk evidens for, at afskaffelsen af store bededag vil have nogen effekt på lang sigt.

Kapitel III: Velstand og velfærd

Dette er et spændende kapitel, der indeholder en nyttig diskussion af, hvordan man måler velstand og velfærd. Velstandsindikatoren bygger ofte på indkomst eller BNP. Velfærdindikatoren er baseret på forventet middellevetid, offentligt og privat forbrug, fritid samt uligheden i forbrug. Kapitlet beskriver, hvordan disse to indikatorer kan konstrueres, og begge mål er beregnet for 24 højindkomstlande. Kapitlet illustrerer, hvordan indikatorerne kan sammenlignes både på tværs af lande og over tid. Kapitlet præsenterer en dekomponering af velfærdsindikatoren, som er nyttig, da det her bliver klart, hvad de enkelte komponenter bidrager med.

Et aspekt, som rapporten ikke beskæftiger sig så meget med, er, hvordan målene for velstand og velfærd samvarierer med andre mål for velfærd f.eks. målinger af lykke. Det kunne have været interessant at se, hvor høj korrelationen er mellem lykkesmålinger og velfærdsindikatoren.

Analyserne af de regionale forskelle i velstand og velfærd er interessante og viser, at udviklingen i ulighed i velstand ikke nødvendigvis er den samme som udviklingen i ulighed i velfærd. Det kunne også have været interessant at beregne velfærdsindikatoren fordelt på køn eller forældrebaggrund. Rapporten beskriver dog kun kort, i hvilket omfang velstands- og velfærdsindikatoren kan konstrueres på mere disaggregeret niveau. Det ville være interessant at vide, om man kunne bruge samme fremgangsmåde og sammenligne velfærdsindikatoren f.eks. for køn eller forældrebaggrund.

Desuden kunne det være interessant med en diskussion af evt. ulemper ved velfærds målet (f.eks. om en højere arbejdsløshed eller flere ældre i befolkningen vil give mere velfærd fordi andelen af fritid stiger).

Kapitel IV: Virkninger af selskabsskat

Dette kapitel behandler virkningerne af selskabsskatten. Kapitlet er et godt bidrag til diskussionen af ministeriernes konsekvensvurderinger af selskabsskatten og giver en grundig gennemgang af beregningsmetoderne og giver herved et godt indblik i alle antagelserne, som benyttes i beregningerne. Derudover suppleres med en vigtig diskussion af de teoretiske og empiriske grundlag for beregningerne. Det er nyttigt at have et kapital, som indgående beskæftiger sig med alle aspekter ved beregningerne af virkningerne af selskabsskatten.

Kapitlet indeholder nogle følsomhedsanalyser, men det kunne have været interessant med flere af disse analyser. Dette ville kunne give et indblik i, hvor stor usikkerhed disse beregninger er behæftet med.

SÆRLIGT SAGKYNDIG MARIA KNOTH HUMLUM

Kapitel I: Aktuell økonomisk politik

I dette kapitel vurderes og kommenteres den nuværende økonomiske politik og en række forslag fremsat i regeringsgrundlaget. I diskussionen af uddannelsespolitikken understreges vigtigheden af at indtænke evaluering i implementeringen af eventuelle reformer. Dette er en vigtig pointe, da det vil sikre, at der skabes vigtig ny viden om hvilke tiltag, der har en effekt. Det er i denne forbindelse værd at bemærke, at nogle tiltag vil være bedre egnede end andre til evaluering ved hjælp af fx lodtrækning. Tiltag der forventes at resultere i substantielle generelle ligevægtseffekter vil fx som udgangspunkt være mindre egnede til denne form for evaluering.

Kapitel III: Velstand og velfærd

I kapitel III præsenteres en analyse af en velfærdsindikator på tværs af lande og landsdele i Danmark. Velfærdsindikatoren er et mål for den økonomiske velfærd i et geografisk område. Hvor BNP udelukkende er et mål for velstand, tager velfærdsindikatoren højde for forskelle i forbrug, fritid, dødelighed og ulighed. Forskellen mellem de to mål kan dekomponeres, hvilket muliggør bestemmelse af hvilke faktorer (forbrug, fritid, dødelighed og ulighed), der er centrale i forhold til at forklare eventuelle forskelle mellem BNP og velfærdsindikatoren relativt til et referenceområde (fx Danmark eller Østjylland).

Det er interessant, at en stor del af de observerede forskelle mellem Danmark og andre lande er et resultat af forskelle i forventet levetid. I en model uden diskontering vil senere perioder få den samme vægt som tidligere perioder. Det ville være relevant at diskutere eller analysere yderligere i rapporten i hvilket omfang antagelserne omkring udtrykket for den forventede nytte driver disse resultater og hvorvidt den høje vægtning af levetid er hensigtsmæssig. I analysen af forskelle inden for Danmark er der relativt små forskelle i den forventede levetid på tværs af geografiske områder, men et ekstra års levetid vægtes svarende til 3,5 års forbrug. Levetiden spiller således også en vigtig rolle i den nationale sammenligning.

En relateret problemstilling er, at der ikke i analysen tages højde for kvaliteten af levetiden. Det er standard at betragte kvalitetsjusterede leveår, når man fx evaluerer effekten af sundhedsindsatser. Det ville være interessant at udbygge den nuværende analyse med en analyse, der tager højde for kvaliteten af levetiden, hvis datatilgængelighed tillader det.

I Danmark findes der meget detaljerede og sammenlignelige data på tværs af regioner om en lang række aspekter af individers liv og velfærd. Analysen tager udgangspunkt i et relativt simpelt mål, der stiller begrænsede krav til data. I den danske kontekst kunne man dog godt forestille sig, at man kunne udnytte data bedre, hvis formålet er at illustrere forskelle i velfærd på tværs af geografiske regioner. Det kunne fx være relevant at se på kvaliteten af de offentlige services (fx skoler, daginstitutioner, sygehuse) på tværs af regioner.

Analysen er interessant og giver anledning til nye overvejelser omkring hvilke aspekter, der er relevante at inkludere, når man ønsker at vurdere, hvorvidt et samfund klarer sig godt.

Kapitel IV: Virkninger af selskabsskat

I kapitlet vurderes de af ministerierne anvendte regneprincipper i forbindelse med ændringer i selskabsbeskatningen. På baggrund af de præsenterede beregninger og litteraturen på området anbefales ændringer i tre centrale forudsætninger for ministeriernes regneprincipper for selskabsskat. Kapitlet illustrerer generelt vigtigheden af de bagvedliggende antagelser, og at disse antagelser kan have stor betydning for resultaterne. Kapitlet understreger vigtigheden af at foretage løbende evalueringer af de anvendte regneprincipper med henblik på at inkorporere den nyeste viden på området. Derudover peges i kapitlet på vigtigheden af at antagelser bag ministeriernes beregninger gøres offentligt tilgængelige. Dette er centralt i forhold til at sikre gennemskuelighed af ministeriernes beregninger på dette område.

